

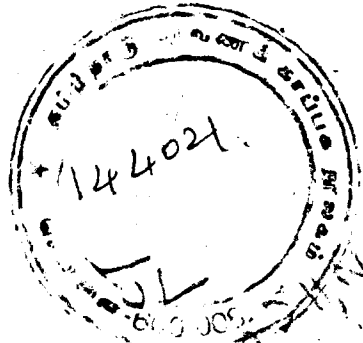
748

பைந்தமிழ்

நாந். 1

நாந். 3

JL
031 m211, N23 PY
N23.1.3
144 021.

031 N23-13

- 1923 வருட மார்ச் மாதம்
- பொருளடக்கம்
1. கடவுள் வணக்கம்	89
2. பைந்தமிழ் வாழ்த்துப்பா	90
3. ஓர் அன்பரின் கடிதம்	92
4. தமிழணங்கு தம்மக்களுக்கு அறிவுறுத்தல்	93
5. ஞானசாதனம்	95
6. அரவியின் அந்தரங்கம்	99
7. பாரதநாடு	104
8. வேதாந்த வசனம்	108
9. பிரகிருதி ஆராய்ச்சி விளக்கம்	111
10. வித்தையின் நிலைமை	115
11. ஸ்ரீயுத சித்தராஞ்சன தாஸர்	119
12. ஒளடதம்	121
13. பஞ்சாங்கம்	127

கே. ஜகதீசன். பி. ஏ.
பத்திரிகாசிரியர்.

கவனியுங்கள் !

எந்நாளும் விலை அதிகரித்துக்கொண்டுவரும் அதி உயர்ந்த ஜர்மன் வைரங்கள், லிந்தடிக் வைரங்கள் பச்சை, நீலம், முதலிய கற்கள் எவ்வித நகைகளுக்கும் உபயோகிக்கக்கூடியது. நாங்கள் விலை சரஸ்மாய் கொடுக்கிறோம். சொக்கத் தங்கத்தால் இழைக்கப்பட்ட மூக்குத்திகள் பேசரிகள், மோதிரங்கள், கடுக்கன்கள் கம்மல்கள், அட்டிகைகள், காப்புகள் முதலிய சகல நகைகளும் உத்திரவாதத்துடன் குறைந்த விலைக்கு விற்கிறோம். ஒரு முறை பரீகழியுங்கள். கேட்லாக்கு வேண்டியவர்களுக்கு அனுப்புவோம்.

ஜி. பி. ராமன் அண்டு கோ.

69, நாராயண முதலி தெருவு, |
சென்னை.

G. B. RAMAN & Co.,

69, Narayana Mudali Street,
MADRAS.

பைந்தமிழ்ப் போஷகர்.

புரீமத் ஹிரண்யகர்ப்பயாஜி ரவிசுல முத்துலீஜய ரகுநாத
ராஜா ராஜராஜேஸ்வர ஸேதுபதியாகிய முத்துராமலிங்க
சேதுபதியவர்கள், ராமநாதபுரம் ராஜா.

(இவரது சரித்திரம் அடுத்த சஞ்சிகையில் வெளிவரும்).

எப்பொருள் யார்யார்வாய்க் கேட்பினு மப்பொருண்
மெய்ப்பொருள் காண்ப் தறிவு-திருக்குறள்.

தோகுதி	தூத்துவீடு பங்குனிமீ	பகுதி
1	1923ஆம் மார்ச்சுமீ	3

கடவுள் வணக்கம்.

விநாயகர்.

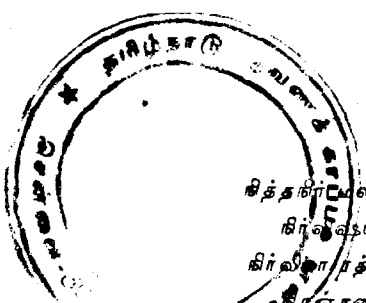
"சத்தி யாய்ச்சிவ மாகித் தனிப்பர
முத்தி யான முதலைத் துதிசெயச்
சுத்தி யாகிய சொற்பொரு ணல்குவ
சித்தி யானேதன் செய்யபொற் பாதமே"

ஆறுமுக நாயனார்.

"ஆறுமணி மவுலியங்கண் ணீராமற் குழைகளீ ராறும் பால
மாறநற் பவளவா யாறுமா றுவெழுத் தாறுமானே
ஞாமியிரிர் துண்டமுத்தோ ளீராமங் கரங்களீ ராறுஞ்சோதி
யாறுவத னமுத்தொழுவோ ராறாத பிறவியிளைப் பாறு வாரே.

- அத்துவித வத்துவைச் சொற்பிரகா சத்தனியை
அருமறைகண் முரசு றையவே
அறிவினுக் கறிவாகி யானந்த மயமான
ஆதியை யகாதி யேக
தத்துவ சொருபத்தை மதசம்ம தம்பெருச்
சாலம்ப ரகித மான
சாக்ஷத புட்கல நிராலம்ப வாலம்ப
சார்த்தபத வ்யோம நிலையை

சித்திரப்பலகை நிகழ்பிரபஞ் சப்பொருளை
நிரல்வாய் சுத்த மான
நிரல்வாய் தைத் தடத்தமாய் நின்றொளிர்
நாடுநிரஞ்சன நிராம யத்தைச்
சித்தமறி யாதபடி சித்தத்தி னின்றிலகு
திவ்யதே சோம யத்தைச்
சிற்பர வெளிக்குள்வனர் தற்பரம தானுபர
தேவநையை யஞ்சலி செய்வாம்

2. சங்க ரன்சிவன் சதாசிவ னீசனீ சானன்
புங்க வன்றிரி புராதகன் புராதனன் புராணன்
கங்கை நாயகன் கறைமிடற் றிறைநுதற் கண்ணு
னெங்க ளாயக னிராமயன் சிராமலை யிறைவன்.
3. பூர ணன்பரன் பராபரன் வெள்ளியம் பொருப்பன்
கார ணன்மத னுந்தகன் காலனைக் கடிந்தோன்
வார ணந்தனை யுரித்தவன் மறைப்பொருள் வகுத்தோ
ஓர ணன்றனக் கரியவன் சிராமலை நாதன்.

கடவுள் துணை.

“பைந்தமிழின் வாழ்த்துப்பா.

கும்மி.

“ஆதி விநாயகர் பாதத்தைப்போற்றி
அம்பிகை பாதமுந் தான் போற்றி
சோதி மதியணி யீசன் மலரடி
சித்தித்துக் கும்மியைப் பாடலுற்றேன்.”

(1)

“சென்னைத் திருவல்லிக் கேணி யதனில்
சீர்பெற வந்ததைக் கேளுங் கடி
அன்னமே “பைந்தமிழ்” மென்றொரு சஞ்சிகை
ஆனந்த மாகவே வந்த தடி.”

(2)

“வந்து உதித்திட்ட பைந்தமிழ் தற்கு
வாய்த்த அதிபனும் ஜெகதீசன்
தந்திடும் “நெறமிழ்” வாசக மாகவே
தையலே போதிகும் புண்ய னடி.”

(3)

“தேடிப் பொருளை ஜீவிக்க யெண்ணாமல்
தந்திட்டார் “சந்தாவை” தான் குரைத்து
நாடிப் பலர்கூடி வரைந்திடும் வியாசமோ
தான்முறைச் சாரமாய்த் தோற்று மடி.”

(4)

“ஆதிகாலந்தனில் மேன்மை யடைந்திட்ட
ஆன்றோ ரொழுக்கமு நீதி களும்
மேதினியி லுற்ற ஆரிய மக்களின்
மாட்சியைக் காணலாம் கண் மணியே.”

(5)

“இன்னும் மனிதற்கு அறிவைப் புகட்டிட
எழில் பெறு “தமிழ்” மாமறைகள்
ன்னைய மாகவே பைந்தமிழ் தனில்
நாளு மருமை யாய்ப் பார்க்கலாமே.”

(6)

“பூலோகந்தனில் வந்துப் பிறத்திட்ட
பாரத மாதாவின் மக்க ளுக்கு
சாலோக சாயுஜ்ய மென்னும் பெரும்பதி
சார்ந்திடும் படிக்குச் செப்பு மடி.”

(7)

“தரும குணமுள்ளப் போஷகனும் ஸர்
(எம். வி. டி.) முத்தையா செட்டி யடி
அருமையா யுற்றதால் ஆண்டுகள் தோறும்
அவனியிற் றுலங்கச் செய்வா ரடி.”

(8)

“செப்புமிச் யஞ்சிகைக் கதிபனும் வள்ளல்
ஜெகதீசன் நீடுழி வாழ்க வென்போம்
ஒப்பி மனதுடன் சார்ந்திட்டப் போஷகர்
உறுதியாய்ப் பல்லாண்டு வாழ்க வென்போம்.”

(9)

“பைந்தமிழ்” வகத்தில் வியாச மெழுதிடும்
புலவர்க ளென்னுளும் வாழ்க வென்போம்
சந்தா தாரேனையப் பற்றுள நேயர்கள்
சஞ்சலத்திற் தென்னுளும் வாழ்க.”

(10)

செப்பிய நாவலன் கோவிந்த சாமியும்
சோக நீடுழி வாழ்க வென்பீர்
தப்பித மிருக்கினும் கற்றோர்ப் பொறுத்தமே
தரணியி லெந்தனை யாத ரிப்பீர்.”

(11)

ஓம் தத் ஸத்.

இங்ஙனம்,

எஸ். கே. கோவிந்தசாமி பிள்ளை,

தமிழ் நாவலன் & பப்ளிஷர் மங்களல்லூர்.

ஓர் அன்பரின் கடிதம்.

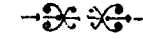

பொது நலமிக்கீர்!

நீவிர், அன்புகூர்ந்து நம்பார்வைக்கு விடுத்தப் “பைந்தமிழ்” குழுவியைக்கண்டனம்; களிகொண்டனம். அச்செல்லி தன்பெயருக் கேற்ப, தன் அங்கமுழுதும் பைந்தமிழ்ச் சுவைநிறைந்த செவ்விய கட்டுரைகளை யணிந்து ஒளிவிசுசின்றனள். இத்தமிழ்க்குழவி, தோன்றிய முதல் மதியிலேயே அறிவை விளக்குமரிய வியாசங் களைச்சுமந்து, தன்னையன்புடன் அழைத்த அன்பர்களிடஞ்சென்று, அவர்கள் கரங்களில் தத்திவிடையாடி, அவர்களுடைய கண்களைத் தன்மேனியால் ஆகிசயிக்கச்செய்து, அவர்கள் மனதைக்கவர்ந்து போய் இன்பக்கடலில் விட்டு, தான் சுமந்துவந்த அமிர்தமொழி களையவர்கள் செவிகளில் கொட்டி இன்புறச்செய்துவிட்டாள். இப் “பைந்தமிழ்” மகவு முதல் மதியிலேயே இவ்வளவு வேலை நிகழ் த்துவகை நோக்குங்கால் இவளுடைய மதிமளர் வளர், தன்னை விரும்பியவர்கட்கெல்லாம் வேண்டியபொருட்களைக் கொணர்ந்து தந்து தன் துணைவர்களை மகிழ்ச்சி செய்வாளென்பது உறுதியா கிறதன்றோ! நமது இந்தியாவில் பல குழவிகள் தோன்றித் தோன்றிச் சின்னாட்கள், வளர்ந்து, பின்னர் இருந்த இடந்தெரியாமல் மறைந்துவிட்டிருக்கின்றனவன்றோ! அவைகளைப்போலவே தானே இதுவும் நிகழுமென்று எவரும் ஐயுறுதிருக்கக்கடவர்! ஏனெனில், நாம் இப் “பைந்தமிழ்”க்குழவி நம்மை வந்து கண்டபோதே இவள் இத்தன்மையன், என்னுனர்ந்து கொண்டோமன்றோ; இவள் பணத் தை விரும்பியவளல்ல; பொதுஜன சேவை செய்யவே தோன்றி யிருக்கின்றாள்; இவளுக்கு பொதுஜன சேவைசெய்ய எஞ்ஞான்று சிரியம் ஏற்பட்டதோ அன்றைக்கே அவளுடைய அற்பாபுசு அழிந்துவிட்டது. “விளையும் பயிர் முனையிலே” யன்றோ! இப் “பைந்தமிழ்”ச்செல்லி எப்போதுத்தன் துணைவர்களுடைய சகாயத்தைக்கொண்டே வளர் வேண்டியவளாக இருப்பதால் இம் மதலையைக் கண்ணுற்ற அன்பர்கள், இவளுக்குத்துணைவர்களாகி இவளை ஆதரித்து நமது நடுவண் இவள் நீடுழிகாலம் திருநடனம் புரிந்து நமக்கு இன்பமுட்டும் வண்ணம் செய்வார்களாக.

ஈசன் திருவருள் என்றும் ஒங்குக!!!

தமிழணங்கு தம் மக்களுக்கு அறிவுறுத்தல்.

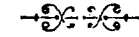
எல்லாம் வல்ல இறையனார் வாயில் ஆரியமென்னும் அருஞ்சகோதரனுடன் கூடப் பிறந்த ரூலக்கொடி யானே சகத்தினில் வந்த அகத்திய முனிவரால் வளர்க்க வளர்த்த மங்கையும் யானே வேங்கடங் குமரி வேலைகு மெல்லையிற் பாங்குடன் பயிலும் பாவையும் யானே அகர இகர உகர மாகிய மந்திர எழுத்தால் வாய்த்ததும் யானே வல்லின மெல்லின இடையினமாகிய மூவகை மெய்பால் முனைந்ததும் யானே தமிழெனு சொற்குச் சான்றோர் யாரும் அமிழ்தினும் இனிதென அறைத்தனர் பொருளை முதலிடை கடையெனும் மூன்று சங்கத்தும் இயலிசை நாடகமெனும் முத்தமிழாய்ப் பதினாயிரத்துத் தொண்ணூற்றாண்டு தூற்றுத் தொண்ணூற் றெழுவர் பாண்டியரால் எண்ணுயிரத் தறுதூறு பாவலரால் வளர்க்கப்பெற்ற மடந்தையும் யானே சீதையைத் தேடிச் சென்ற வானார்க்கு வழிமுழுதுணர்த்திய வாலரத்தலைவன் நான் செழுத்திருந்த நான் மாடக் கூடலைச் சொற்றதாலென்றன் தொன்மையாயறிக திரிபுரமெரித்த விரிசடைக் கடவுளும் குன்றமெறித்த குமாரதேவரும் சங்கத்திருந்து தமிழாய்ந்தன ரெனில் இங்கென் பெருமையை யியம்புவார் யாரே தொண்டர் தோழனார் தூதுபோனதுவும் கணி கண்ணற்காய்க் காஞ்சியை நீங்கி மணிவணப் பெருமாள்வழி னடை கொண்டதும்

என்பொருட்டென்பதை யினிதினுணர்ச்
 ஒல்காப் பெரும் புகழ்த் தொல்காப்பியமாய்ச்
 சிவபெருமானே திருவாய் மலர்ந்து
 தம்பெயர் காட்டிய தமிழிலக்கணமாய்ச்
 சிந்தா மணி முதல் ஐந்து காவியமாய்ச்
 உன்ன மினிக்கும் வன்னுவர் தூலாய்
 உம்பரும் வியக்ருங் கம்பர் காவியமாய்
 திருத்தேவரமாய்த் திருவாய்மொழியாய்
 அரிய புராணமாம் பெரிய புராணமாய்
 மற்றுள தூலாய் வாய்ந்ததும் யானே
 ஆரியம் செத்தமிழாளு நென்று
 பாசிவன் உருவமாய்ப் பரவும் பெற்றேன்
 திருமாலுருவெனச் செப்பவும் பெற்றேன்
 சபதங் கூறுவோர் தமிழ்மேலானே
 கூறவும் பெற்றருலக் கொடியானே
 இன்னும் என்பெருமை யியம்பவும் போமோ
 பெருசில வேந்தரும் குறுகில மன்னரும்
 சைவ வைணவ சமய குராவரும்
 புத்தரும் சமணரும் போற்றப் பெற்றயான்
 ஆங்கில பாஷை யணுகிய பின்னர்ப்
 பெற்ற தாயைப் பேணார் போல
 உற்று கோக்குவா ரொருவரு மின்றித்
 தளர்வுறுகின்ற என் தளர்வை நீக்குமின்
 கம்பரென்பா கலந்த தென்றற் போல்
 என்மொழி கலந்தே யியம்புவ தோர்மின்
 ஐரோப்பாவில் ஆர்ந்த பசுவும்
 அம்மாவென்றே யறைவதை யறிமின்
 பாஷாபிமானம் பாரிலின் நெனில்
 தேசாபிமானம் சிறிது மின்றும்
 ஆகையா வென்னை ஓகையாத் தழுவி
 முன்போவென்னை முதிர் வறச் செய்து
 வாழுமின் வழுமின் வாழுமின்னீரே.

ஜி. சதாசிவம் பிள்ளை,

“நீலலோசனி” நாரை.

ஞான சாதனம்.

சுகல ஜீவன்களும் இன்பத்தையே இச்சிக்கின்றன; துன்பத்
 தை விரும்புவதில்லை. துக்கநிவர்த்திக்கும் இன்பதுகர்ச்சிக்குமே
 பலமுயற்சிகளும் இயற்றப்படுகின்றன. அவ்வாறே எய்தவும்
 பெறுகின்றன. ஆயினும் அவ்வின்பம் அற்பமானது; அழிவுள்
 ளது; துன்பக்கலப்புள்ளது. கடல்போல் அளவிடமுடியாததும்,
 அழிவற்றதும், இலவலேசமும் துக்கக்கலப்பற்றதுமாகிய பேரின்
 பம் ஒன்றுண்டு. அங்ஙனமாயின் அஃது மோக்ஷசுகமாகவன்றோ
 விருத்தல்வேண்டும்? எனின்; ஆம்: ஆயின், அது மறுமையினன்று
 எய்தப்பெறும் என மயங்கற்க. அற்றன்று. இம்மையின்கண்
 னும் அத்தகைய முத்தியின்பத்தை யடைதலாம். அப்பேரின்
 பத்தை யடைந்தபெரியோர் நம்நாட்டில் எண்ணிறத்தோர் இருந்
 தனர். இருக்கின்றனர். ஆதலின் நாமும் அதனையே அடைய
 முயலல்வேண்டும். அதுவே பிறவிப்பயனென்க.

மோக்ஷமாவது சர்வதுக்கநிவர்த்தி பரமானந்தப் பிராப்தியே
 யாம். சர்வதுக்கநிவர்த்தி பரமானந்தப் ப்ராப்திவடிவமாகிய முத்தி
 யைப்பெற வேதத்தில் கர்மம், உபாசனை (பக்தி), ஞானம் என
 மூன்று மார்க்கங்கள் கூறப்பட்டிருக்கின்றன. பக்குவிகளுக்கேற்
 பப்பகுக்கப்பட்டுள்ள இம்மூன்றனுள் ஞானமே நேர் சாதனமாகும்.
 ஞானமின்றி முத்திசித்திக்காது. இதனை நந்தாயுமான சுவாமிகள்
 “பத்திரெறிநிலைநின்றும்” எனத்தொடங்கும் “சின்மயானந்தகுரு
 டிம்” பாசுரத்தால் பூப்பிரதக்ஷிணஞ்செய்து புண்ணியக்ஷேத்திரங்
 களைத்தரிசித்தாலும், கங்கை யமுனை யாகுபி தீர்த்தங்களில் நீராடி
 னாலும், பஞ்சாக்கினி மத்தியில்நின்று கந்தவம்புரிந்தாலும், அஷ்ட
 டாங்க யோகங்களைப் பயின்றாலும், அஷ்டமாசித்திகளைப்பெற்றா
 லும் “ஞானமலதுகதி கூடுமோ” எனக்கூறிய வமுதமொழியாலு
 மறிதலாம். இதனால் முத்திக்கு ஞானமே யின்றியமையாச்சாதன
 மென்பது பெற்றும் இனி,

ஞானமாவது என்ன? என்பதைப்பற்றிச்சிறிது ஆராய்வாம்.
 ஞானம் சாமானியஞானம் விசேஷ ஞானம் என இருவகைத்து.

சாமானியஞானமாவது, மெய் வாய் கண் மூக்கு செவிகளாகிற பஞ்
சேந்திரியங்களாலறியப்படும் ஞானம். இதை லௌகிகஞானம்
என்றும் கூறலாம். இதை நீக்கிமற்றையதாகிய விசேஷ ஞானமே
சுண்டுக்கொள்ளத்தக்கது. இது வைதீகஞானமென்றும் சொல்
லப்படும். இஃதும் பரோகூஷ்ஞானம் அபரோகூஷ்ஞானம் என
இருவகைப்படும் சுருதி குரு வாக்கியங்களால் ஒன்றைத்தெரிந்து
தானும் அஃதுண்டென்று யுக்தி பூர்வகமாக தெளிதல் பரோகூஷம்.
தானே அதனை நேரில் அனுபவபூர்வகமாயறிதல் அபரோகூஷம்.

ஞானம் என்னும் அறிவெனினும் பொருந்தும். அது
“தன்னை யறிவதே அறிவாம் ; அஃதன்றிப் பின்னையறிவது
பேயறிவாமே ” என்றபடி நான் யார்? கடவுளின் சொருபம்
யாது? இப்பிரபஞ்சம் எத்தன்மைத்து? எனவாராய்ந்து நான் தூல்
குக்கும் காரணங்களென்றும் மூலகைச் சரீரங்களினும் வேறு
யுள்ளவன். அன்னமயம், பிராணமயம், மனோமயம், விஞ்ஞான
மயம், ஆனந்தமயம் என்னும் ஐவகைக்கோசங்களுக்கும் வில
க்ஷணனாயிருப்பவன்; அதாவது இவைகளெல்லாம் நானல்ல
நான் இவற்றிற்கெல்லாம் சாக்ஷிமாத்திரமாயிருப்பவன். நாச
மற்றவன். சச்சிதானந்த சொருபமுடையவன். பரப்பிரமத்திற்
கபின்னமாயுள்ளவன். அதாவது யானாகிய ஆத்மா பரப்பிரமத்திற்கு
வேறன்று. ஆத்மாவாகிய எனக்கு வேறுகக் காணப்படும் காரண
காரிய வடிவமான இப்பிரபஞ்சம் சொப்பன வுலகைப்போலமித்தை
யாகும் என்று சந்தேக விபரீதமற அபரோகூஷமாயறிதலே சுண்டு
ஞானமெனப்படுவதெனவறிக. இதுவே வீடு பேற்றிற்கு நேர்
சாதனமாகும்.

பாராதி பூதநீ யல்லை—உன்னிப்

பாரிந்தி ரியல் கரணம் நீயல்லை

யாராயுணர்வுநீ யென்றான்—ஐயன்

அன்பாயுரைத்தசொல் ஆனந்தம்தோழி. (தாயுமானார்)

என்றபடி, தத்துவ ஆராய்ச்சியின் மூலமாகத்தான் யார்
என்றறியவேண்டும். (பிறகு தான் அதுவே ஞானம்) அதன் மூல
மாகத்தனக்காதாரத் தலைவனை யறியலாம்; அவனால் வீடுகூடும்.

தன்னையும் தனக்காதாரத்தலைவனையும் கண்டானேல்
பின்னையத்தலைவன் தானும் பிரம்மாயப் பிறப்புத்தீர்வன்
உன்னையறிந்தாயாகில் உனக்கொரு கேடுமில்லை

(கைவல்யம்)

* * * *

இத்தகைய ஞானம் முத்திக்கேதுவாயிருத்தல்போல ஞானங்
கூடுதற்குச் சாதனமாயுள்ளவை யெவை? என்பதே சுண்டு
நாம் ஆராயத்தொடங்கிய விஷயம். யாதாமொரு பொருளையுடைய
விரும்புமொருவன் அப்பொருளை யடைதற்கேற்ற சாதனங்களைக்
கண்ணுங்கருத்தாகச் செவ்வனே செய்து முடித்தாலன்றி, அப்
பொருளை யடைதல் கூடாமை போல, ஞானவாயிலாக விட்டைப்
பெற விழைவோரும் அதன் சாதனங்களைச் சாதித்தல் அத்தயாவசிய
மாம். சாதனம்- கருவி- பயிற்சி என்பன ஒரே பொருளைக் குறிக்க
கும் சொற்கள்.

இச்சாதனம் நான்கு வகைப்படும், அவையாவன :—(1) நித்
தியா நித்தியவஸ்து விவேகம் (2) இகமுத்திரார்த்தப் பல
போகவிராகம் (3) சமாதி சட்க சம்பத்தி (4) முமுகூஷ்மத்வம்.
இவற்றைச் சாதன சதுஷ்டயமெனக் கூறுவர். இனி இவற்றின்
பொருளைத் தனித்தனி ஆராய்வாம்.

(1) நித்திய அநித்தியவஸ்து விவேகம் :—வஸ்துக்களின்
நித்தியத் தன்மை அநித்தியத்தன்மைகளை ஆராய்ந்து நிச்சயிக்கும்
அறிவு. நித்தியவஸ்துவாவது என்றும் அழியாப்பொருள். அநித்
தியவஸ்துவாவது அழியுந்தன்மையது. (நித்தியம்=அழியாமை.
இதன் எதிர் மறை அநித்தியம்.)

அழியாப்பொருள் எது? அழியும்பொருள் எது? என்று ஆராயு
மிடத்து, சச்சிதானந்த சொருபமாகிய ஆத்மாவே நாசாகிதமானது
(அழியாதது) என்றும், நாமரூபங்களாகக்காணப்படும் மற்றெல்லா
வஸ்துக்களும் அழிந்து போகக்கூடியவைகளே யென்றும் புலனா
மென்க. இவ்வாறு நித்திய அநித்தியவஸ்துக்களின் தன்மையை
யறியாது பொய்யை மெய்யெனக்கருதி யிருத்தலே எல்லாத் துன்
பங்களுக்கும் காரணமாகும். இதனைப் “பொருளல்லவற்றைப்

பொருளென்றுணரும், மருளானு மாணப்பிறப்பு.” என்ற வள்ளு வர் வாக்கானு முணர்க. மெய்யுணர்வின் லக்ஷணத்தை ஆசிரியர் பரிமேலழகர் “சராசரமாகிய பொருள்களிலெல்லாம், உலகத் தார் கற்பித்துக்கொண்டு வழங்குகின்ற கற்பனைகளைக் கழித்து, நின்ற உண்மையைக் காண்பதே மெய்யுணர்வு என்பதாம், அதாவது அரசன் சேரமான் என்ற விடத்தே அரசனென்பதோர் சாதி யும், சேரமானென்பதோர் குடியும் ஒருவனிடத்தே கற்பனையாத லால் அக்கற்பனையை விட்டு அவனைப்பிருதிவி முதல் உயிரீருகிய தத்துவங்களின் கூட்டமென்றறிந்து, அத்தத்துவங்களைப்பிருதிவி முதலாகிய அதனதன் காரணங்களுள் ஒடுக்கிக்கொண்டுபோய் முடிவில் காரணகாரிய மிரண்டுமில்லாமல் சிற்பதனை யறிதலாம், எனக்கூறியாங்கு பொய்யைப் பொய்யாகவும் மெய்யை மெய்யாகவும் உள்ளவாறு உணரவேண்டும் என்றனர். நாம ரூபமுடைய பொருள் களெல்லாம் அழிவுள்ளவைகளே. ஆகையால் பலமரங் களின் கூட்டமேதோப்பு என்னப்படுவதன்றி, தோப்பிற்கு வேறு வடிவ மில்லாததுபோல, தனக்கெனவோர் வடிவமின்றிப்பலவின் கூட்ட சமஷ்டிவடிவப் பிரபஞ்சப்பொருள்கள் அடித்தியமே.

தேன்முகம் பிலிற்றும் பைந்தாட் செய்ய பங்கயத்தின் மேவ
நான்முகத் தேவே நின்னா னுட்டிய வகிலமாயை
கான்முயற் கொம்பே யென்கோ கானலம் புனலே யென்கோ
வான்முக முனரியென்கோ மற்றென்கோ விளம்பல்வேண்டும்
(தாயுமானவர்.)

என்ற அறுபவமொழியின்படி, கற்பித்ததோற்றமாகி ஆராய்ச் சியின்கண் இன்மையாய்க்கழியும், நாமரூப தோற்றமுடைய அகிலம் அடித்திய வஸ்துவென்றும், ஆன்மாவொன்றுமே நித்தியவஸ்து வென்றும், அறிதற்பாலதாம். இஃதே நித்தியாதித்திய வஸ்து விவேகம் என்னும் முதல் சாதனமாம்.

(இன்னும் வரும்)

பூ. ஸ்ரீ நிவாசன்,
தமிழ்ப்பண்டிதர், ராணிப்பேட்டை.

அரசியின் அந்தரங்கம்

அல்லது

மர்மக்கள்ளார்கள்.

(75ம்-பக்கத் தொடர்ச்சி)

வர்த்தக:—ஐயா! நாம் இந்த மாதிரியான பாதாளங்களில் இதுவரையிற் சென்றதில்லையாதலால் தங்களில் யாராவது முன் செல்லுங்கள்.....” என்று அதிகாரமாகக் கூறினான்.

தீனதயாளு:—(கங்காசிங்கிற்கு கண்ணைக்காட்டி) “ஐயா! நானும் உன்கூட வருகிறேன். தாராளமாக தாங்கள் செல்லலாம்” என்று தன் கையிலுள்ள விளக்கைக்காட்டி அந்த கதவின் வழியாகச் செல்லும் படிக்கட்டுகளை நோக்கினான். அப்பொழுது அவன் கண்ணிற்கு யாரோ எட்டிப்பார்த்தாற்போலிருந்தது. அப்பொழுது லெப்டினென்ட் சிறையாளியை நோக்கி “வர்த்தகருந் தாங்களும் இராணிக்கு ஏதேனும் தெரிவிக்கவேண்டுமானால், அதைக் கூறினால் தெரிவிக்கிறேன். அப்படி ஏதேனும்.....” என்றதே, வர்த்தகசிங், அந்த கதவின் நிலைபாட்டை நின்றுகொண்டு, “கங்காசிங், தாங்கள் என்பேரிலுள்ள அபிமானத்தாற் பணிவாகக்கேட்கிறீர். அதற்காக நான் எனது வர்த்தனத்தைச் செலுத்துகின்றேன். இராணியிடம், நான் பிழைத்தால் ரகசியம் வெளியாய்விடும் எனச் சொல்லுங்கள்.....சரி, தாங்களும் வாருங்களேன், தங்களிடம் சில சமாசாரம் சொல்லவேண்டும்.....” என்கவே.

கங்காசிங்:—“ஆ! முன்னால் செல்லுங்கள்.....போய்ப் பேசலாம்” என்றான்.

வர்த்தகசிங்கம் பிரபு (அவரது சரித்திரம் பின்னால் நமக்கு விளங்கும்.) “சரி” என படிக்கட்டிற் புகுத்ததும், பின்னால் படை ரொன கதவு சாற்றப்பட்டது. உடனே அவர் கதவைப் பிடித்தார். ஆனால் அவர்கைக்கு கங்காசிங்கின் கத்தி முனை அகப்பட்டது. அவர் அதைப்பிடித்து இழுத்தார். அதுவும் அவருக்கினங்குவது போற் கைக்குக்கிட்டியது; கதவு சாற்றப்பட்டது. இவர் படிக்கட்டிலேயே நின்றார். எங்கும் காரிருள் சூழ்ந்துகொண்டது.

பிரபுவிற்கு இவர்கள் வஞ்சகத்தை எண்ணினதே மனம் திடுக்கிட்டது. அவர் அப்படியே மயங்கி நின்றார். சற்றுநேரம் ஏதோ சிந்தித்தார். இந்தக் காரிருளில் எத்தனைகாலம் பட்டினி கிடந்து சாகவேண்டுமோ என கருதினார். இராணியின் வஞ்சகச்செயலையும் மூர்க்கத்தனத்தையும் எண்ணி கோபங்கொண்டார்.

திடீரென பிரபுவிற்கு ஒரு யோசனை வந்தது. அவர் கதவண்டை அணுகினார். அது நல்ல கெட்டியான இருப்புக்கதவாக இருந்தது. அதைத்திறக்க முயன்றார். ஆனால் முடியவில்லை. கோபம் தலை கொண்டது. தனது வலதுகாலால் தன் பலங்கொண்டமட்டும் ஒங்கி உதைத்தார். அப்பொழுது அவர் செவிகளுக்கு யாரோ கொல்லெனச் சிரிப்பது நன்றாகக்கேட்டது. திடுக்கிட்டுத் திரும்பினார். தனக்குப்பின்னால் ஒரு திடமான மனிதன் கையில் ஒரு மெழுக்குவத்தி விளக்கை பிடித்துக்கொண்டு நின்றனாண்டிருப்பதை பார்த்தார். பிரபு முதலில் திடுக்கிட்டாலும், பிறகு தைரியத்துடன் தான் கங்காசிங்கிடம் அபகரித்த வாளை உருவிக்கொண்டே “யார் நீ?” என்று கேட்டார்.

அம்மனிதன்:—“என்ன, வர்த்தகசிக்கரே.....இன்னுமா” என்றதே.

பிரபு:—“என்ன இன்னுமா.....டேய், யார் நீ?” என்று கோபத்துடன் கேட்டார். அம்மனிதன் சட்டென்று விளக்கை ஒரு நிமிடம் மறைத்துப் பிறகு தன்கையைப் பிரபுவினிடம் காட்டினான், பிரபு அதைக்கண்டதே திடுக்கிட்டார். பிறகு, “ஆ! நீயார்பா?” என சாந்தமாகக் கூறினார், அம்மனிதன் பிரபுவின் காதில் ஏதோ சிலது கூறினான். அதைக்கேட்டது தான்; பிரபுவிற்குச் சொல்லொணா ஆச்சரியமும் வியப்பும் உண்டாகி, அவர், “ஜெகஜாலன்” என வாய்விட்டுக்கூறினார்.

உடனே அம்மனிதன், “பிரபுவே, கூவவேண்டாம். என்னுடன் வாருங்கள். தப்புவிக்க வழி யிருக்கிறது” என்று சொல்லி அந்த இருண்ட நிலவறைப்படிகளில் சென்றான். ஒரு சிறிய கதவை அடைந்ததும் பிரபுவை நோக்கி, “பிரபுவே, நாம்போகிற இடங்களுக்குப் பெயர் அறிவீரோ” என்றான்.

பிரபு:—“என்ன, புதிய பெயரா?” என்று அதிசயத்துடன் கேட்டார்.

அம்மனிதன்:—“ஆ! தாங்களறியமாட்டீர்களென நானறிவேன். பிரபுவே, இந்த விடங்களுக்கு பாதாளக் கிடங்குகள் என்று பெயர்.” என்றான்.

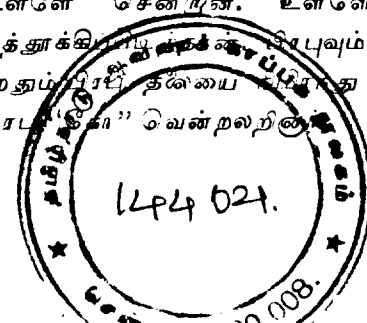
பிரபு:—“இந்த விடங்கள் என்றீரே, இன்னும் எந்தவிடங்கள்?” என்றார்.

அம்ம:—“பிரபு, தங்களுக்கு இந்தக் ‘கிடங்கின்’ ரகசியங்கள் தெரிய விருப்பந்தானே” என்று கேட்டான்.

பிரபு:—“ஆஹா? தடையின்றி பார்க்கவும் இஷ்டந்தான்” என்றார்.

அம்ம:—“அந்த விடங்கள்தான் நாம் போகப்போகிறது. சப்தம் செய்யாது என்னுடன் வாருங்கள்” என்று கதவைத்திறந்து கொண்டு உட்சென்றான்.

இவர்கள் சென்றது ஒரு சிறிய அறை; அது நல்ல கெட்டியான கருங்கற் சுவால் கட்டப்பட்டிருந்தது. அந்த அறையிற் காற் றோட்டமே கிடையாது; ஆனால் சுவற்றில் ஒருபக்கத்தில் சிறிய துவாரமொன்றிருந்தது. பிரபுவிற்கு, அதைக்கண்டதே பயங்கரம் உண்டாயிற்று. அவர், “இதில் சிறைபட்ட மனிதர்கள் எப்படித்தான் ஜீவித்திருப்பார்களோ!” என்று எண்ணினார். அந்த அறையை அடைந்ததும் ஜெகஜாலன் தன்கையிலுள்ள விளக்கை பிரபுவினிடம் கொடுத்துவிட்டு அங்கு ஒரு இருண்ட மூலையிற் காணப்பட்ட ஒரு இருப்புக்கதவைத் திறந்தான். அந்தக்கதவு பூட்டப்படாமல் சாதாரணமாகவே சாற்றப்பட்டிருந்தது. கதவைத் திறந்தபிறகு பிரபு ஜெகஜாலன் கூடசென்றார். கதவினருகில் வந்ததே பிரபு விளக்கை ஜெகஜாலன் கையிற்கொடுத்தார். முன்னால் ஜெகஜாலன் உள்ளே சென்றான். உள்ளேபோனதும், அவன் விளக்கை உயர்த்துக்கொண்டான். பிரபுவும் உள்ளே சென்றார். உள்ளே சென்றதும் பிரபு தன்கையை நினைந்து நோக்கினார். நோக்கினதுதான். பிரபு “ஓ!” வென்றலறினான்.

தள்ளாடி விழப்போன அவரை ஜெகஜாலன் பிடித்துக்கொண்டான். பிரபு, பிரமை நீங்கியபின் நடுக்கத்துடன் ஜெகஜாலன் கரங்களைப் பிடித்துக்கொண்டு, “ஆ! இவர்களையார்? இவர்களையார்” என்று நடுக்கத்துடன் கேட்டார்.

ஜெக :—“பிரபுவே, அருகில் செல்லுங்கள்” என்றான்.

ஏனெனில் அங்கு கதவினிருந்து வரிசையாக பல உருவங்கள் உருவியகத்திபுடன் நின்றுகொண்டிருந்தன. கதவுதிறக்கப்பட்டே யிருந்தது. ஜெகஜாலன் கதவை மெதுவாகச் சாற்றியதே, அந்த உருவங்கள் ஒங்கியபடி யிருந்தகரங்களை மெதுவாக கீழே போட்டன. பிரபுவிற்கு அப்பொழுதுதான் அவைகள் வெறும் சிலைகளென்றும் நிஜஸ்வரூபங்களல்லவென்றும் தெரியும். அவர் வெட்கத்தால் தலைகுனிந்து கொண்டார். ஜெகஜாலன் அவரை கூச்சப்படா திருக்கும்படிக்கும் சொல்லி அவ்வறையிற் காணப்பட்ட ஒரு சாதாரண பாதாளத்தைக்காட்டினான். பிரபுவிற்கு அதைநோக்கியதே மிகவும் பயங்கரமுண்டாயிற்று. அங்கு பல எத்திரங்கள் காணப்பட்டன. அவைகள் பற்பல விதமான கொலையந்திரங்கள் என அதைப்பார்த்தவுடனே நன்றாகப்பூலப்பட்டது, அதன் பிறகு பிரபு ஜெகஜாலனுடன் அவ்வறையை ஒரு கதவின் மூலமாகக் கடந்து வேறொரு குறுகிய மாச்சந்திற்புகுந்தார். அவர்கள் சென்று கொண்டேயிருக்கையில் சட்டென்று விளக்கு நின்று விட்டது. அப்பொழுது யாரோ நடந்துவருவது போற்றேன்றிற்று. இவர்கள் சுவரோரமாக நின்றார்கள். ஜெகஜாலன் வருகிறவன் தன்னண்டை வந்தவுடன் குறுக்கே காலைக்கொடுத்தான். வந்தவன் தடுக்கப்பட்டு திடீரென கர்ணம் போட்டுக்கொண்டே அப்பால் விழுந்தான். பிரபு அவனைத் தூக்கச்செல்ல நினைத்து போகமுயன்றார். ஆனால் ஜெகஜாலன் அவரைமறுத்து தன்னுடன் அழைத்துச் சென்றான். பிரபுவிற்கு இவைகளெல்லாம் கனவுபோன்றிருந்தன. அவர் பேசாது அவன் பின்னாலேயே சென்றார். பிரபுவிற்கு இவன் துரோகம் செய்கிறானே என்று எண்ணினார். பாதி தூரம் சென்றதும் ஜெகஜாலன் அங்கேயே நின்று, “பிரபுவே நாம் வெளியிற் சென்று விடுவோமா?” என்று கேட்டான்.

பிரபு :—“வெளியிலென்றால் எங்கு?” என்று வினவ.

அவன் :—“சிறையை விட்டு நீங்கி விடுவது. ஹோட்டலை விட்டு வெளித்தாண்டிவிடுவது,” என்றான்.

பிரபு :—(ஆச்சரியத்துடன்) “அது எப்படி முடியும்?”

ஜெக :—“இதோ, பாருங்கள்” என்று தனது சட்டைப்பையிலிருந்த ஒரு நெருப்புப் பெட்டியிலிருந்து ஒரு குச்சி யெடுத்துக் கிழித்து தன் கையிலுள்ள விளக்கை ஏற்றினான். உடனே அவன் விளக்கை உயரப்பிடித்து, தடுக்கப்பட்டு, மனிதன் விழுந்த இடத்தைப் பிரபுவிற்குக் காட்டி அங்கு பார்க்கச் சொல்ல, அங்கு ஒரே பாதாளமாக பிரபு இருக்கக்கண்டார். வர்த்தகிகளுக்கு ஆச்சரியமும், பயமும் ஒரே சமயத்தில் உண்டாயிற்று. அவர், “ஆ! கொடுமை” என்றார். பிரபுவிற்கு அப்பொழுதுதான், தன்னை அங்கு போகவிடாது ஜெகஜாலன் மறுத்ததின் காரணம் புலப்பட்டது. அதன் பிறகு ஜெகஜாலன் பிரபுவை அந்த சிறிப சந்தின் வழியே கொஞ்சதூரம் அழைத்துச் சென்றதும், அங்கு காணப்பட்ட ஒரு சிறிய சாளரத்தை உற்று நோக்கினான். அதன் வழியாக பிரபுவும் நோக்கியபொழுது, தோட்ட வாயில் தென்பட்டது. நிலவு நன்றாக பரகாசித்துக்கொண்டிருந்தது ஜெகஜாலன் அங்கிருந்த வில்லாணியை அழுத்தினான். உடனே சாளரம் மூன்றடி சதுரத்திற்கு விலகி ஒரு வழியை உண்டுபண்ணிற்று. அதன் வழியாக அவர்கள் தோட்டவாயிலே அடைந்தார்கள். வாயில் பூட்டப்பட்டிருந்ததால், பிரபுவும் ஜெகஜாலனும், தோட்டத்திலுள்ள மரங்களினிடையே பதுங்கிக்கொண்டே மேல்பக்கமாகச் சென்றார்கள். ஜெகஜாலன் முகத்தில் ஒரு மூடியணிந்து கொண்டிருந்தான். இவர்கள் மேல்பக்கத்தை யடைந்ததும், அங்கு முன்னமே தயாராகத் திறந்து வைக்கப்பட்டிருந்த கதவின் வழியாக வெளித்தாண்டிவிட்டார்கள். இவர்கள் இருவரும் சப்தஞ்செய்யாது சாலையின் மரங்களின் வழியேசென்றார்கள். இவர்களுக்கு முன் வெகுதூரத்தில் பல குதிரைவீரர்கள் செல்வது நன்றாக கண்களுக்கு தென்பட்டது.

குதிரைவீரர்கள் கண்களுக்கு மறைந்ததும் ஜெகஜாலன் தான் முகத்திலணிந்து கொண்டிருந்த மூடியை எடுத்தான். அப்பொழுது

பிரபு அந்த ஜெகஜாலன் முகத்தை ஒருமுறை கண்டார். திடீரென அவர் “சந்தரம்!” எனகூவினார். மறுகிமிஷம் இருவரும் ஆவிக்கனம் செய்துகொண்டார்கள். உடனே பிரபு கூறிய சந்தரங்கிங்கம் பிரபு “வர்த்தகசிங்கரே சகலமுமறிந்தீரோ?” என்று கேட்டார்.

வர்த்தக:—“பிரபுவே, எல்லாமறிந்தேன். ஆயின் சிலசந்தேகங்கள் உள்நூர இருக்கின்றன.” என்றார்.

சந்:—“ஆனால் அருகிலுள்ள ஹோட்டலுக்குச்செல்வோம். வாரும்” என்றார்.

இருவரும் உடனே துரிதமாக நடந்தார்கள். சந்திரனும் கொஞ்சங்கொஞ்சமாக மறைய ஆரம்பித்தான்.

(தொடரும்).

ச. பஞ்சாபகேச அய்யர்.

பாரத நாடு.

முத்திசை கடலும் வடதிசை உலகத்திலுயர்ந்த மலைபாசாம் ஹிமாசலத்தாலும் சூழ்ந்த நம்நாடு பொன்னாடு என்றும் ஞான பூமி என்றும் எம்மதத்தையும் சம்மதமாகருதி அவனருளால் அவன்றாள் வணங்கும் சத்துவகுணசீலர் மலிந்த தேசம் என்றும், இதர நாட்டாரைப்போல் சிற்றின்பத்தையும் உலகபோகத்தையுமே பாராட்டி கண்டதே காட்சியாய் இராது அரிதான நரஜன்மம் அடைந்ததின் பயன் பேரின்ப வீடு பெறுவதே என்ற உத்தமர் உரையும் தேசம் என்றும், மூர்த்தி தலம் தீர்த்தங்கள் நிறைந்து அறத்திற்கு புகலிடமான நம் தாய் நாடாகிய இந்து தேசத்தை புகழாத பிறநாட்டாரில்லை. பிராசீன இந்தியாவையும் நவீன இந்தியாவையும் நோக்கும் ஒவ்வொரு இந்தியன் மனமும் கசியாதி ராது. நடுக்கும் குளிரும் கொல்லும் வெயிலுமில்லாத நன் நாடு. இது பாரத சகாவர்த்தியின் கீழ் ஆளப்பட்டதுபற்றி பாரதக் கண்டம் என்ற நாமமும் பாரதபுத்தம் நடந்து பாரத வீரர்களின் வீரயத்தை விளக்கியது பற்றியும் பாரத நாடு என்றனர் போலும் பூர்வீகர்களுடைய அருமை பெருமைகளைக் கொண்டு நம்மவர்

பெருந்தாயம் கட்டியதுணிபோல் விளங்குகிறார்களே யன்றி தற்காலத்திய சிலையில் உண்மையில் பிறநாடுகளிடையே அடிமை நாடாய் இருக்கத்தால் மறைக்கப்பட்ட சந்திரனைப்போல், பதிந்து கிடக்கிறது நம்தாய் என்பதை மறுப்பவருமுண்டோ? பண்டை புரவலர்களின் புகழ் நீண்ட தர்ம ஆட்சியையும்; அந்நாள் நாகரீக, வர்த்தக கைத்தொழில் மாட்சிமைகளை, நம்புராண இதி ஹாசங்களும் ஹிமத்தேது பரியந்தமுள்ள ஆலயாதி நிர்மாணங்களால் காண்கின்றோமே யன்றி தற்கால் பாடசாலை இந்திய சரிதங்களால் உண்மைகளும், நம்மவர் பூர்வீக பெருமை வீரங்களும் நன்கு புலப்படுவது குறைவே யாகும்.

உலகத்தின் பலவித சமயங்களில் சிறந்தது இந்து மதமே என்பதை அமெரிக்காவில் சிகாகோ நகரின் கண் கூடிய சர்வமத மகாசங்கத்தில் பல்லாயிரக்கணக்கான மத ஆராய்ச்சி நிபுணர்களும் கிருஸ்துவ, மகம்மதிய, ஜைன, புத்த, பார்ஸி முதலான சமயப்பற்றுள்ள தீவிரமதாபிமானிகளுக் கிடையில் நிகழ்ந்ததோர் பெரிபவாதத்தில் வென்று “இந்து மதமே உத்திருஷ்டமானது அதிலுள்ளவாறு கடவுள் அடியை அடையும் ஆழ்ந்த அஸ்திவார மார்க்கங்கள் வேறு மதங்களில் சுலபத்திலில்லை” என்ற ஜெய முரசை பிரசித்தப்படுத்தியவர் பகவான் பூர்வம ஹம்ஸ ராம கிருஷ்ணதேவரின் சீடராகிய மஹான் விவேகானந்தர் என்கிற ஒரே இந்திய சன்யாசியின் அபார செப்கையே விளக்குகின்றது. அந்தோ! பலர் பிறமதம் புகுவதேன்? நமது நாடு கற்பாசிகள் மலிந்த நாடு. பக்தர்கள் விரலிய விசால நாடு. மேல் நாடுகளைப்போல் ஒருவர்க்கொருவர் பிறர் மனைவிகளைப்பற்றி களியாட்டம் ஆடும் அவலக் கொள்கையே மேலென மதித்து பிரியப்படும் நாகரீகர்களால்! ஸ்திரீகளுக்கும்புருஷனைப்போல் வெளியில் வேலைசெய்ய உத்தியோகம் புரிய வாக்குரிமை அளிக்கவேண்டும் என்று வாதாடும் பிரமுகர்களின் மனோபாவம் விசனிக்கத்தக்கது. கடவுளேகாக்க! “தெய்வம் தொழாள் கொழுநற் ரொழு தெழுவாள் பெய்யெனப் பெய்யும் மழை” என்ற கற்புக்கரசிகளாம் சாவித்திரி, நளாயினி, சீதா, தமயந்தி, அனுசுயை முதலிய மாதர்களையும் திருவள்ளுவரின் பத்தினியாரும் மாதாகஸ்தூரிபாய்போன்ற பதிபக்திவாய்ந்த

செல்விகளை நோக்கலாகாதா? அத்தகைய இந்திய மாதரை மேல் நாடாரைப் போலாக்க முயல்வது இந்திய தர்மத்திற்கும்குறா? புருஷன் உழைத்து, உணவு கொண்டுவிட்டு ஸ்திரீ “பெண்டிற்குமுது எதிர் பேசாதிருத்தல்” என்றவாறு அடங்கி அடிசில் ஆக்கி வைத்து வீட்டையும் குழந்தைகளையும் கவனிப்பது முறை. புருஷனிருக்க ஸ்திரீ வெளிச் சென்று உத்யோகாதிகள் செய்வது இந்து சாஸ்திர அசம்மதமும் புருஷனுக்கு லக்ஷணக்குறையுமாகும். “துறந் தார்க்கும் துவ்வாதவர்க்கும் இல்வாழ்வோன் துணை” என்பது குறளாசிரியர் வாக்கு. சில தமோகுண பேதைமார்தர்கள் தங்கள் மனைவிகளை “அர்தாங்கி” என்று அன்பு பாராட்டி வராதது எதிர்மாராய் தாசிலாலராய், தன் அன்பிற்கிருப்பிடமும் குல விளக்காயுள்ள வாழ்க்கைத்துணைவியை அடிமையாக மதித்து அடித்து வருத்துவது கடவுளுக்கு விரோதம், அவர்கள் செய்கையை உலகமே மறுக்காதிராது. ராஜபக்தியில் சிறந்த நாடு. அரசன் கடவுளின் ரூபம் “நாவிஷ்ணு: பிரதிவீபதி: என்று வேதவாக்குடன் துதிக்கும் நன்னாடாகும். பக்தியின் மாட்சிக்கு, இந்தியாவிலுள்ள பக்தர்களின் பெருமையே விளக்கும்சாதனம். பண்டாரீபுர பக்தரும், அறுபத்து நால்வரும், மற்ற பக்தசிகாமணிகளின் பக்திக்கு நிகராக வேறு இதர தேசத்தில் மலிந்துள்ளனவோ? சங்கரர், ராமனுஜர், புத்தர், இயேசு, முகம்மது, நபிநாயகம் முதலானவர்கள் மதஸ்தா பகர்களன்றோ. இவர்களும் சர்வேஸ்வரன் ஒரு வண்பஜித்தே பக்தராய் விளங்கினர். இதர மதங்கள் மதஸ்தாபகரையே மூல வஸ்துவாக வணங்கி பின்பற்றுகின்றவர்களை உடைத்தாயிருப்பதுடன் பிறமதஸ்தரையும் பலவித சூழ்ச்சி செய்து, உபதேசம், பணம் ஸ்திரீ, முதலானவைகளைக்கொண்டும், பாடசாலை, மருந்துச்சாலை ஸ்தாபித்து அதன் மூலமாய் வரும் இந்துக்களையும் மற்றவரையும் தம்மவராக்கும் கிருஸ்துவமதத்தில் நமமவரை இழுத்துக்கொள்ளுவது போன்ற பேரவா உடைத்திருக்கின்றன. அவர்கள் தீர்க்க தரிசிகளின் அமுத மொழிகளை பின்பற்றுவது குறைவாக தற்காலம் அம்மதத்தினர் விளங்குகின்றனர். உதாரணமாக ரூடி, அஹிம்சை, யாவருக்கும் ஹிதத்தைசெய்து சகோதர பாவமாயிருத்தல், கோபம் நீக்கி பொறுமையாயிருத்தல்,

சத்யம், தர்மம் முதல்வனிடம் முழுபக்தி முதலியவைகள் எம்மதத்திலும் குறையே. தீர்க்கதரிசிகளாலாக்கிய கிரந்தம் குரான் பைபிள் முதலியன.

இந்தியரிலும் சங்கர மதவ இராமானுஜர் இயற்றியவைகளை விட எம்மதத்தினரும் உவந்து படிக்கும் பகவத்கீதை ஸ்ரீ கிருஷ்ண பரமாத்மாவாலேயே செய்யப்பட்டதை உடைய நம் இந்து மதத்தை விட்டுச் செல்ல உண்மைபஞ்சமனும் சம்மதியான், அந்தோ! தற்காலம் அந்தணரும் பலரும் பிறமதத்தவரின் வலையிலகப்படலாயிற்று நம் இந்திய நாட்டு நிலைமை. தெய்வத்தையே நேராக துதித்து முக்தியடைவது மேன்மையோ தீர்க்கதரிசிகளையே துதிப்பது மேலானதோ நேயரே அறிக!

அந்தோ! இக்குறை நீக்கம் எப்பொழுதென்பீர்களோ ஒவ்வொரு இந்தியனும் பத்திரிகைகளை படித்து அறிந்து நடந்தாலன்றி நீங்கா. மேல் நாட்டில் ஒவ்வொரு சிறுவன் முதல் விருத்தன் வரையில் ஆண் பெண் அடங்கலும் பத்திரிகைகளை வாசிப்பதிருக்கமாட்டார்கள். படித்தபடி நடக்கவும் முயல்வது கடமையாக கொண்டிருப்பதால் லோக விபாபாரத்தில் சிறந்து விளங்குகின்றனர். ஆனால் அந்த சஞ்சிகைப்பத்திரிகைகளின் லக்ஷம் பேரின்ப வழியில் நிற்பனவை என்று கூறமுடியாது. சிற்றின்ப உலக விவகார அவாவையும் டம்பம், பொறுமை, போட்டிவாதம், வீடாமுயற்சி பேராசையையும் விருத்தி செய்வனவாக பெரிதும் விளங்குவன. அத்தேசங்களுடன் நம் நாட்டை ஒத்திட்டுப் பார்ப்பின் அந்தோ பத்திரிகைகள் இருப்பதோ வெகு குறைவு. படிப்போர் சுமார் கால் வாசிகூட இருப்பரோ என்பது சந்தேகம்.

“பத்திரிக்கை என்றால் என்ன என்பது அறியாதவர்களும் பத்திரிகை எதற்கு? எல் லாம் அவன் பிழைக்க உபாயம் எவன்னிருந்தாலென்? எவன் இறந்தாலென்? நாட்டை ராவணன் ஆண்டாலென் ராமன் ஆண்டாலென்? உண்டு உழைத்து நிம்மதியாய் உறங்குவதே மனிதனின் கடன்” என்ற கொள்கையுடன் வார்த்தையாடும் இந்திய சகோதரரும் இல்லாமலில்லை. கடவுளே!

பத்திரிகை அவசியத்தைக் கூறி தனிகரை சந்தாதாராக்க முயலும் பத்திரிகாபிமானிகளிடம் மேற்கண்ட உறையாடும் கண்பர்களிருப்பது கண் கூடாம்.

நம் நாட்டு தற்கால ஸ்திதியையும் பூர்வ நிலைமையையும் பிற நாட்டு நிலைமைகளையும், பத்திரிகைகளின் அவசியத்தையும் நம்ம வர்கடமையையும் இடித்துரைத்து அவர்களைக் கூடியவரையில் திருப்புவது அறிவேர் கடன். தேசத்திற்கு செய்யும் பேருதவி. பாரத வீர சகோதர சகோதிரிகளே! தாய் நாடுய்ய தமிழ் விளங்க நம் அறிவுவரை, சத்வகுணம் நிறைய அவனருள் அடைய பத்திரிகைகளை தமிழ் பாஷாபிமானிகளாய் ஆதரித்து அதன் பயனை அடைவீராக. சச்சிதானந்தன் சர்வவல்லமை நமக்கு அளிப்பாராக. ஒம் தத் ஸத்.

குறம்பேரி நா. கிருஷ்ணசாமி ஐயர்,
ஆரம்பர் ஆசிரியன் நாட்டரம்பள்ளி.

குறிப்பு:—மேற்கூறிய விஷயங்களின் அபிப்பிராயம் நமது சொந்த அபிப்பிராயமன்று.

பத்திரிகாசிரியர்.

வேதாந்த வசனம்.

—ॐ—

(71-ம் பக்கத்தின் தொடர்ச்சி)

பொருள்கள் தோறும் நிலைத்தவையா? அல்லது எல்லா வற்றிற்கும் சத்தாயும் ஆத்மாவுமான ஈசுவரனிடத்து நிலைத்த வையா?

இரண்டாம் வினா:—ஈசுவரனென்பவன் எப்படிப்பட்டவன்?

ஐகத்திற்குக் கர்த்தாவான ஈசுவரன், குடத்திற்குக்குயவன் போல, அதற்குப்புறம்பானவனா? அல்லது, பாம்பிற்குக்கீறு போல ஐகத்திற்கு அதாரமானவனா?

மூன்றாம் வினா:—ஜீவனென்பவன் எப்படிப்பட்டவன்?

ஜீவத்தன்மையானது உள்ளேயுள்ள ஆத்மாவிற்கு இயற்கையாயுள்ளதா? அல்லது, அவ்வாத்மாவிற்கு உபாதிச் செயற்கையினால் ஆனதா?

நான்காம் வினா:—எல்லாவற்றினுடைய 'ஆத்மா' என்பவன் எப்படிப்பட்டவன்?

ஈசுவரன்தான் வாஸ்தவத்திலே எல்லாவற்றினுடைய ஆத்மாவா? அல்லது, உபசாரவழக்கினால் அவன் அவ்வாறு கூறப்படுகின்றனா?

ஐந்தாம் வினா:—ஜீவன் அதனை எப்படி அறியக்கூடும்? ஈசுவரன்தான் வாஸ்தவத்திலே எல்லாவற்றினுடைய 'ஆத்மா' வானால், அதை, ஜீவன் எப்படி அறியக்கூடும்?

ஆறாம் வினா:—அதனை அறிவதற்குக் கருவியாது? எல்லாவற்றினுடைய 'ஆத்மா'வான அதனை 'ஜீவன்' அறிய வழியாது?

ஏழாம் வினா:—அதனை அறிவதனால் பயன்பாது? எட்டாம் வினா:—மேலும், ஜீவனும் ஈசுவரனும் ஒன்று என்பது எவ்வாறாகும்?

ஒன்பதாம் வினா:—முற்றுமுணர்ந்தவனாய் எல்லாவற்றையும் செய்கின்ற ஈசுவரன் ஜீவனாக எப்படி ஆவான்?

ஜீவனான 'ஆன்மா' சிற்றுணர்வின், சிற்றுசெய்பவன். ஈசுவரனே முற்று முணர்ந்தவன், எல்லாம் செய்பவன். இவ்வாறு இவர்தம்முள் விரோத இயல்பினர். ஆதலால், இவ்விருவரும் ஒன்று என்பது உபசாரவழக்கா? அல்லது, இவரது விரோத இயல்பு போலியாயின், இவ்விருவரும் வாஸ்தவத்திலே ஒன்றுதானா? என இவ்வாறு மாணக்கன் வினவ 'குரு' விடை கூறத்தொடங்கினார்.

கண்ணாடியிற் காணப்படும் பட்டணம் போன்றதாய், ஆத்மாவின் உள்ளேயுள்ள பிரபஞ்சத்தை, தூக்கத்தினால்போல, ஆத்மாவின்விடத்து மயக்கத்தினால் வெளியிற்றேன்றயது போல் காண்கின்ற எந்த ஆத்மப்பொருளானது விழிப்பு சமயத்திலே இரண்டல்லாத தன் ஆத்மாவையே நோக்காண்கின்றதோ, அந்த பூரிதாசாரியஸ்வரூபமான பூரி தக்ஷிணாமூர்த்திக்கு இந்த நமஸ்காரம்.

மாடமாளிகை முதலியவற்றோடு கூடிய பட்டணமானது, கண்ணாடியினுள் வாஸ்தவமாகவே இல்லாதாயினும், அது அதனுள்

இருப்பது போலவே தோற்றுக்கின்றது. அது போல மலை கடல் முதலியவற்றோடு கூடிய இப்பிரபஞ்சமானது ஆத்மாவின் வாய் துவமாக இல்லாதாயினும், அஃது அதனுள்ளிருப்பது போலவே தோற்றுக்கின்றது. இனி, இவ்வாறாக இப்பிரபஞ்சம் வெளியில் இல்லாதாயினும், ஆத்மாவிற்குப் புறம்பாக வெளியிற் காணப்படுகின்றதே? எனில், - தூங்குகின்றவன் தன்னுள் வாஸநாமயமாயுள்ள கனவுப் பஞ்சத்தை தூக்கத்தால் வெளியிலிருப்பதுபோலக் கண்டு அனுபவிக்கிறான். ஆனால், தூக்கமொழிந்து விழித்துக் கொண்டவனவிலே கனவுப் பஞ்சமற்ற தன்னை மாத்திரமே நேரே கண்டு திற்கிறான். அதுபோல ஒருவன் தன்னுள் நிலம் நீர் முதலிய பூதவடிவாயுள்ள இப்பிரபஞ்சத்தை, மயக்கத்தினால் வெளியிலிருப்பது போலக் கண்டு அனுபவிக்கிறான். ஆனால் அவன் 'குரு' வினது அருளினால் உபதேசிக்கப்பெற்ற மஹாவாக்யப்பொருளைத் தெளிந்து உணர்ந்தவனவிலே, இப்பிரபஞ்சமற்ற தன் ஆத்மாவை மாத்திரமே, தன் தலையையே, தன் வடிவத்தையே, தன்னையே, "நான் ஒளி அறிவான ஆனந்தமாய் இதோ இருக்கிறேன்" என நேரே கண்டு திற்கிறான்.

"குருவே ஈசுவரன்" என்று காட்டுவார் "ஸ்ரீமதாசார்யஸ் வருபமான ஸ்ரீ தக்ஷிணாமூர்த்திக்கு" என்றார். "ஆத்மாவே அந்த குருவும் ஈசுவரனுமாம்," என உணர்த்துவார். "எந்த ஆத்மப் பொருளானது.....காண்கின்றதோ அந்த ஸ்ரீ மாதசார்யஸ் வருபமான ஸ்ரீ தக்ஷிணாமூர்த்திக்கு" என்றார். எனவே, மெய்யறிவை அருளுகின்றகுருவும், ப்ரஹ்மமான ஈசுவரனும், தன்ஸ் வருபமான ஆத்மாவும் உண்மையிலே ஒரே பொருள் என்பதாயிற்று.

"கல்லாலின் புடையமர்ந்து நான்மறையாறங்கமுதற்கற்றகேள்வி வல்லார் கணல்வருக்கும் வாக்கிறந்த பூரணமாய் மறைக் கப்பாலாய் எல்லாமாயல்லது மாயிருந்ததனையிருந்தபடி யிருந்துகாட்டிச் சொல்லாமற் சொன்னவரை நினையாம நினைந்துபவ தொடக்கை வெல்வாம்."

ஸ்ரீ தக்ஷிணாமூர்த்தி-தென்திசையை நோக்கியவடிவியுடைய பெருமான். ஆலமாத்தின் கீழ் குருவாக வீற்றிருந்து, சநகர் முதலிய உயர்ந்த ஞானிகட்கு ஞானோபதேசம் செய்த சிவபெருமானுடைய அந்தத்திரு அவதாரத்திற்கு "தக்ஷிணாமூர்த்தி" என்று பெயர். அல்லது, இதற்கு, "இன்னதென்று சொல்லவாராத மாயா சக்தியினால் உலகங்களைப் படைத்து, நிலைபடுத்தி, அழித்து அமைப்பதிலே வல்லவனாயினும், வாஸ்தவத்திலே உருவில்லாத பரம்பொருள் எனவும் ஸ்ரீ = மாயாசக்தி; தக்ஷிண = தேர்ந்த; அமூர்த்தி = உருவற்றவன் எனவும் பொருள். (தொடரும்.)

பக்தன்.

பிரகிருதி ஆராய்ச்சி விளக்கம்.

(86-ம் பக்கத்தின் தொடர்ச்சி)

சூரியனும் சுற்றிக்கொள்ளுகிறது.

பம்பரம் எவ்வாறு தன்னைச் சுற்றிக்கொள்ளுகிறதோ அது போல சூரியனும் தன்னைச் சுற்றிக்கொள்ளுகிறது. அவ்வாறு சுற்றிக்கொள்வதில் அச்சாணிபோன்ற ஒரு பகுப்பின்மேல் நின்று பம்பரம் ஆணிமேல் நின்று சுற்றிக்கொள்வதுபோல சுற்றும். இவ்வாறு அச்சாணிபோன்ற பகுப்பின் கீழ் அடிக்கும் மேல் தலைக்கும் பேர் துருவங்கள் என்று சொல்லுவார்கள். இந்த விதமாக துருவங்கள் மேலேயிருந்து சுற்றிவரும் சூரியனை அக்கினிச் சுவாலை தன்னை சுமார் இருபத்தைந்து நாட்களில் ஒரு தரம் சுற்றிக் கொள்ளுகிறது.

சூரியனின் ஜ்வாலை

நமக்குத்தோன்றும் அஜ்ஜுவாலையில் பல உலோகங்கள் (metals) உருகிய ஆவிகள் இருக்கின்றன. அந்த ஜ்வாலையில் இரும்பு செம்பு ஈயம் முதலிய லோகங்களின் ஆவிகள் இருப்பதாய் தெரிகிறது. அந்த ஜ்வாலையில் வேறு என்னென்ன இருக்கிறதென்று நமக்குத்தெரியாது. ஆனால் 40 லோகங்களின் ஆவிகள் இருப்பதாய் வானசாஸ்திரிகள் கூறுகிறார்கள்.

144024.

5L
03100211, N 2347
N 23.13

கிரஹங்கள்

நாம் முன்பு இஃஜ்வாலையான சூரியனை பல உலகங்கள் ஒவ்வொன்றும் தன்னைச் சுற்றிக்கொண்டே சூரியனையும் சுற்றுவருகிறதாகக் கூறினோம். இந்த உலகங்களுக்கு கிரஹங்கள் என்று பேர். இந்த கிரஹங்கள் ஆகாயத்தில் ஒளியை வீசுகின்றன. அவ்வொளி சூரியனது ஒளியின் பிரதிபிம்பமே. இக்கிரஹங்களில் சில நமது பூமிக்குச் சமீபமாயும் மற்றவை பூமிக்குத் தூரமாகவும் உள்ளன. அவைகளின் அசைவை வெகு சலபமாக நாம் அறிகிறோம். ஒவ்வொரு இரவிலும் இக்கிரஹங்களின் இடம்மாறுதல்களையும் பார்க்கிறோம். இப்பூமியைவிட சூரியனுக்குச் சமீபமாய் இரண்டுகிரஹங்களை பார்க்கிறோம். அவைகளின்பேர் சுக்கிரனும் புதனும். இப்பூமியைவிட சூரியனுக்குத் தூரமாயிருக்கும் கிரஹங்களாவன; செவ்வாய், வியாழன், சனி ராகு, கேது. இங்கே கூறிய கிரஹங்களைத் தவிர்த்து வேறு சிறிய வஸ்துக்கள் கிரஹங்களைப்போல சூரியனைச் சுற்றிவரலாம். ஆனால் நமது கண்ணுக்கு புலப்படவில்லை. ஆயினும் செவ்வாய்க்கும் வியாழனுக்கும் நடுவே சிறிய கிரஹங்கள் சிலவேளைகளில் அனலைக்கக்கி சுற்றுவதை பார்க்கிறோம். இவைகளையே நாம் வால் நகூத்திரங்களெனக் கூறுகிறோம்.

கிரஹங்களின் அளவும் தூரமும்.

ஸர் நார்மன் லாக்கியர் என்னும் வானசாஸ்திரி கிரஹங்களின் அளவும் தூரமும் புரியுமாறு அடியிற்காட்டியபடி விளக்குகிறார்:

இரண்டடி குறுக்களவு (diameter) உள்ள ஒரு பந்தை வைத்துக்கொள்வீர். அதுவே சூரியனாகும்.

அப்பந்துக்கு 164 அடி தள்ளி ஒருசிறிய கடுகை வைத்தால் அது புதனாகும்.

அப்பந்துக்கு 284 அடி தள்ளி ஒரு பட்டானிக்கடலைப் பருப்பை வைத்தால் அது சுக்கிரனாகும்.

அப்பந்துக்கு 430 அடி தள்ளி ஒரு பட்டானிக்கடலைப் பருப்பை வைத்தால் அதுவே பூமியாகும்.

அப்பந்துக்கு 654 அடி தள்ளி ஒரு குண்டுகியின் தலையை வைத்தால் அது செவ்வாயாகும்.

அப்பந்துக்கு அரை மைல் தள்ளி ஒரு கிச்சிலிப்பழத்தை வைத்தால் அது வியாழன்.

அப்பந்துக்கு அரை பர்லாங்கு தள்ளி ஒரு சிறிய கிச்சிலிப்பழத்தை வைத்தால் அதுவே சனி யென்னும் கிரஹமாகும்.

அப்பந்துக்கு ஒன்றரை மைல் தள்ளி ஒரு சிறிய பூசனிப்பிஞ்சை வைத்தால் அது Uranus ராகு என்னும் கிரஹம்.

அப்பந்துக்கு 2½ மைல் தள்ளி ஒரு பெரிய பூசனிக்காயை வைத்தால் அது Neptune கேதுவாகும்.

இவ்வாறு வைத்துக்கொண்டோமானால் சூரியனது பருமனும் மற்ற கிரஹங்களின் பருமனும் தூரமும் நன்குவிளங்கும்.

இதையே மைல் அளவில் கூறுவோமானால் எவ்வளவாகிற தென்பதை அறிவீர்கள்.

கிரஹங்கள்,	சூரியனிடத்திலிருந்து தூரம்.	மைல்.
1. புதன்	... 35,000,000	மைல்.
2. சுக்கிரன்	... 66,000,000	"
3 பூமி	... 93,000,000	"
4. செவ்வாய்	... 142,000,000	"
5 வியாழன்	... 483,000,000	"
6. சனி	... 880,000,000	"
7. ராகு Uranus	... 1,784,000,000	"
8. கேது Neptune	... 2,790,000,000	"

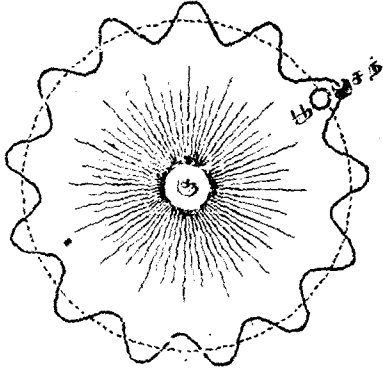
நமது அறிவின் சிறுமை.

இதுகாறும் கூறப்பட்டவைகளை மனிதன் தனது புத்திச் சுஷணிபத்தாலும் பலவகை தூரதிருஷ்டிக்கருவிகளாலும் மேற் கூறிய எட்டு கிரஹங்களும் சூரியனைச் சுற்றி வருவதாக அறிந்தான். இவைகளைத் தவிர்த்து வேறு கிரஹங்கள் சூரியமண்டலத்தில் சூரியனை சுற்றுகின்றனவா என்ற கேள்வை கேட்கலாம். சாஸ்திரிகள் இதுவரை கண்டுபிடித்தவை இவ்வெட்டே. மனிதனுடைய அறிவு நாளுக்குநாள் விர்த்தியடைந்து வருகிறதால்

இனிமேல் வேறு கிரஹங்கள் சஞ்சரிப்பதை கண்டுபிடிக்கக்கூடும். ஆனால் வேறு கிரஹங்கள் இன்னும் தூரத்தில் இருப்பதற்கு அறிஞர்கள் இருப்பதாகமட்டும் பல நிபுணர்கள் கூறுகிறார்கள்.

சந்திரன்.

இதுகாறும் கிரஹங்களைப்பற்றிக்கூறினோம். இப்போது வேறொரு பொருளைப்பற்றி கூறுவோம். அது சந்திரனாகும். எப்படி சூரியனைச்சுற்றி பூமி வருகிறதோ அதேவிதமாக பூமியைச்சுற்றி சந்திரன் வருகிறது.

இச்சந்திரன் என்பது இப்பூமியைச்சுற்றிவரும் ஒருபிண்டமேனக் குறித்தோம். இவ்வாறான பிண்டம் பூமியை சுற்றிவருவது போல மற்ற கிரஹங்களுக்கும் உண்டா? அதாவது மற்ற கிரஹங்களுக்கும் சந்திரன் அல்லது சந்திரன்கள் உண்டா? வான சாஸ்திரிகள் சில கிரஹங்களுக்கும்மட்டுமே சந்திரன் உண்டென்றும் மற்றவைகளுக்கு சந்திரன் கிடையாதென்றும் கூறுகிறார்கள்.

புதன் :	சந்திரன்	இதற்கு கிடையாது
சுக்ரன் :	ஷு	ஷு
பூமி :	சந்திரன்	1. இதற்கு உண்டு.
செவ்வாய் :	சந்திரன்கள்	2. "
வியாழன் :	"	9. "
சனி :	"	9. "
சூ (Uranus) :	"	4. "
நேப்டியூன் (Neptune) :	சந்திரன்	1. "

விழு நக்சத்திரங்கள்.

பேற்கூறியவைகளைத்தவிர்த்து வேறு பொருள்களை நாம் ஆகாயத்தில் இரவில் பார்க்கிறோம். இரவில் நாம் வானத்தைநோக்கி யிருக்குங்காலத்தில் சிலவேளைகளில் ஒரு இடத்திலிருந்து வெளிச்சமுள்ள வஸ்து திடீரென்று வந்து அவுடமிருந்து சொஞ்சதூரம் வேகமாய்ப்போய் பிறகு நமது கண்ணுக்குத்தெரியாமல் போய்விடுகிறது. இவைகள் நக்சத்திரங்கள் அல்ல. சிறிய பந்துபோன்ற வஸ்துக்கள் ஆகாயத்தில் பறப்பவைகள். அவைகளை பூமியாவது மற்றுமுள்ள கிரஹங்களாவது இழுத்துக்கொள்ளும். இவ்வாறு இழுக்கப்படும்போது அவைகள் வேகமாய் ஆகாயத்தில் செல்லுகின்றன. செல்லும்போது ஆகாயத்தில் உள்ள காற்றுடன் உரசி உஷ்ணப்பட்டு வெளிச்சமாய் இருக்கின்றன. சிலகற்கள் அதே மாதிரியாக ஆகாயத்தில் பறந்துபோனவைகள் பூமியால் இழுக்கப்பட்டு பூமியில் விழுந்திருக்கின்றன. அவ்வாறு பூமியில் விழுந்தவைகள் பொறுக்கப்பட்டு நமது தேசத்திலுள்ள காணிசாலைகளிலும் வைக்கப்பட்டிருக்கின்றன. இவைகளுக்கு விண்விழ்கொள்வரி (meteors) என்று பேர். நக்சத்திரங்கள் மாதிரி ஆகாயத்தில் பிரகாசித்திருந்ததால் போலியான விழுநக்சத்திரங்களெனவும் கூறுகிறார்கள்.

(தொடரும்)

K. ஜகதீசன் பி. ஏ.

தற்கால வித்தையின் நிலைமை.

~~~~~

(34-ம் பக்கத்தின் தொடர்ச்சி)

இக்காலத்தின் இங்கிலீஷ் படிப்பின் யோக்கியதையை பார்ப்போம். இங்கிலீஷ் வாசிக்கும் பிள்ளைகளிடத்தில் இங்கிலீஷ் தெரியாத அவர்களின் பெற்றோர்களுக்கும் இதர சகலபந்துக்களுக்கும் அபரிமிதமான அன்பும் பெருமையும் இருப்பதை சாதாரணமாய் பார்த்து வருகிறோம். இதற்கு முக்கிய காரணம் தங்களுக்குத் தெரியாத பாஷையில் ஏதோபல அபூர்வசங்கதிகளை தங்கள் குழந்

தைகள் கற்றுவருவதாக நினைக்கிற பிரமமே யல்லாது அவர்கள் ஆங்கில வித்தையில் அதிபுத்தபுதுடன் உழைத்து வருகிறார்கள் என்ற ஞானத்தினால்தான். அப்பெருமையினால் குழந்தைகள் எப்படி நடந்தாலும், என்ன நல்ல ஆசார வாழ்க்கைகளை விட்டுவிட்டாலும் வேறு எவ்வளவு தூர் அப்பியாசங்களை அனுஷ்டித்து வந்தாலும் அவைகளை கவனிக்காமலும், பயத்தினாலோ அல்லது வேறு எக்காரணத்தினாலோ, அவர்களை கண்டிக்கமுடியாமலும் பேசாமலிருந்து விடுகிறார்கள். ஸ்கூல் பைனல் அல்லது இன்டர் மிடியேட் பரீட்சையில் இரண்டொரு தடவை தன் சோம்பேறித்தனத்தினால் தவறி விட்டால் கூட குழந்தைகளை ஒன்றும் சொல்லாமல் அவர்கள் பரீட்சைக்கு உழைத்ததைப்பற்றி சிலாகித்துக்கொண்டு விதியையும் தெய்வத்தையும் பூர்ணமாய் நிந்தித்து விட்டு மறுபடியும் குழந்தைகள் எவ்வளவு பணம் கேட்டாலும் சலிப்பில்லாமல் கொடுத்தும், வருகிறார்கள். இதற்குள் குழந்தைக்கு கலியாணமாகி சம்சாரமும் விட்டுக்கு வந்துவிட்டால் புருஷனுக்கு ஏற்படும் பரீட்சை தோல்வை முதலிய குறைவுகளுக்கெல்லாம் பழிக்கும் இதர கேடுகளுக்கும் அவள் ஆளாகிறாள். குழந்தைக்கும் வித்தை எவ்வளவுக் கெவ்வளவு மேலே ஏறவில்லையோ அவ்வளவுக் கெவ்வளவு கோபமும் தெளஷ்டியருணமும் அதிகாரமும் ஜாஸ்தியாகின்றன. கடைசியாய் படிப்பு ஏறாமல் விட்டுக்கே சாச்வதமாய் வந்துவிடநேர்ந்தாலுங் கூட நமசிப்போன ஆசாரம் திரும்புகிறதில்லை. குலக்கிரமமான ஸம்ஸ்கிருதம் அல்லது தான் பேசும்பாஷையிலுள்ள வித்தையை பூர்ணமாய் கற்றுக்கொள்ள இஷ்டம் வருகிறதில்லை. இழிவாகவும் தோன்றுகிறது. தெய்வம் மதம் என்ற விஷயங்களின் கோடியே தெரிகிறதில்லை. விருந்தாப்பியமடைந்துவரும் பெற்றோர்களுக்கு ஒருவித உதவியும் செய்கிறதில்லை. இவ்விதமாக ஒன்றுக்கும் லாயக் கில்லாதவனாய் மிருகப் பிராயத்துக் கொத்ததாயுள்ள ஜீவனத்தினால் காலங் கழிக்கிறான்.

இன்னும் கொஞ்சதூரம் படித்து பி. ஏ. தேறியிருப்பவன் எடுத்துக்கொள்வோம். வித்தையால் கரையேறி விட்டதாயும் இனி அதிலுள்ள சிரமம் ஒழிந்ததாயும் நினைத்து அதிலும் ஒரு ஜீவனோபாய விருத்தியிலிறங்கிவிட்டால் அவ்விருத்தியின் முயர்ச்சியிலிருந்து

இவன் வாசித்ததும் வாசிக்காததும் ஒன்றாகவே ஆகக்கூடியஸ்திதியில் ஏற்பட்டுவிடுகிறது. சம்பாத்தியமும் அநேகமாய் தன் வயற்றுக்கே போதுமோ போதாதோ என்ற ஸ்திதியாகத்தானிருக்கிறது. ஒருக்கால் பெற்றோர்களையும் ஆதரிக்கும்படியான ஒருஸ்திதியோ ஆவசியகமோ நேர்ந்தால், தன் கடமையை மறந்து ஏதோ தனது அபூர்வ சக்தியினால் லோகமுழுதும் காப்பாற்றிவருகிறதாக நினைத்து தன் குடும்பத்தில் பெரியோர்சிறியோர் எல்லாவிடத்திலும் காண்பிக்க வேண்டிய மிருகந்த மரியாதையையும் கௌரவத்தையும் அபேட்சித்து தனது எவ்விதமான மூர்க்கத்தன்மையையும் அவர்கள் பொறுமையுடன் வகிப்பதைபார்க்க சந்தோஷப்படுகிறான். வீட்டில் நடக்கும் கோபநாப அதிகாரங்களுக்கு நேர்விரோதமாய் உத்தியோகமுறையில் தனக்கு மேல்பட்டவர்களுடத்தில் நடந்துகொள்ளும் காலத்திலும் அதேசந்தோஷத்துக் கொண்டும் குறைவில்லை. சிலசமயம் பெற்றோர்கள் ஏதேனும் மரியாதைப்பிசகாய் நடந்து விட்டாலாவது பேசினிட்டாலாவது அப்போது குழந்தையிடம் படும்பாடு மிகவும் பரிதாபப்படத்தக்கதாகவே யிருக்கிறது. ஆனால் சம்சாரத்தின் பாடுமட்டும் மேன்மை ஸ்திதியை யடைகிறது.

இவன் இங்கிலீஷ் தெரியாமல் வேதம் சாஸ்திரம் சங்கீதம் இவைகளில் பயிர்ச்சியான வித்வான்களை அவர்கள் நல்லொழுக்கத்திலிருந்தபோதிலும் ஒரு பொருட்டாக நினைக்கிறதில்லை அவர்களும் ஏதோ பாஷாப்பிரமத்தினால் இவனைப்பெரியவனாகவே நினைக்கவும் செய்கிறார்கள். கனர்தம் வேதாத்தியயனம் செய்து கொஞ்சம் சாஸ்திரமும் வாசித்து சிஷ்டாசாரத்திலு மிருக்கும் ஒருவனை நமது பி. ஏ. மனுஷ்யன் ஒருதிருணமாக நினைத்துப்பேசி அதிகாரத்தையும் செலுத்துகிறான். இருவர்களின் வித்தையின் தாரதம்மியத்தைப்பார்ப்போம். பி. ஏ. காரனின் வித்தை கவைக்கும் உபயோகமில்லை; சபைக்கும் உபயோகமில்லை. இவன் வித்தையை ஞானத்திற்காக வாசிக்காமல் பரீட்சைக்காக அதிலும் கடைசி கிளாகக்கு கடைசி மார்க்குக்கு எவ்வளவு வேண்டியதோ அவ்வளவுமே லெழுந்தவாரியாய் வாசித்து பிறருக்கு அதை எடுத்துச்சொல்லக் கூடியசக்தியேயிராமல் தானாக அதைப்பற்றி சிந்தனை செய்வதற்கும் இடமின்றி இருட்டில் சேர்புங் காரியங்களைப்போல் எழுத்து மூல

மாய் கேழ்க்கும் சிலகேழ்வினருக்கு தனக்கு அரைகுறையாய் தெரிந்ததும் பூர்ண சந்தேகமுள்ளதுமான பதில்களை எழுத்து மூலமாக வே மூடிவிட்டு துறந்து பார்ப்பின் அதுவாசனையுள்ளதாயிருக்குமோ அல்லது துர்நாற்ற முள்ளதாயிருக்குமோவென்ற உணர்ச்சிக்குக் கூட இடம் வைக்காமல் திருப்தியாய் நின்று பரீட்சையின் பலனும் காகித மூலமாய் தெரியவந்தவுடன் ஆனந்தத்தில் மூழ்கி அறைகுறையாய் வாசித்த வித்தையின் பாரதத்தையும் எறிந்து பரமசந்துஷ்டனாகிறான். ஸதஸில் நான்குபேருக்குமுன்னால் இவனது வித்தை பிரகாசமாகாது. வாயால் பிரகாசிக்காவிட்டாலும் எழுத்தினால் கிரந்தங்கள் மூலம் பிரகாசிக்கிறதுமில்லை. இவனிடத்தில் வித்தை பூர்ணமாயும் நிஸ்ஸந்தேகமாயு மிருந்தால்லவோ எந்தவிதத்திலாகினும் பிரகாசிக்கும். வித்தை சதஸில் பிரகாசித்த பிறகுதான் கிரந்த மூலமாய் பிரகாசிக்கும். வேதசாஸ்திரம் கற்றவன் தன் வித்தையின் பிரபாவத்தால் பெருமையடைந்து சம்பாதிக்கிறான். அப்படியே சங்கீத வித்வான். அப்படியே மற்றுமுள்ள தொழிலாளிகள். ஆனால் நமது பி. ஏ. காரருக்குமட்டும் கூலி வேலைக்காரன்போல் வேலை கொடுக்கிறவனைத் தேடக்கூடியஸ்திதியிலிருக்கிறது. இவ்விடத்தில் பி. ஏ. என்று சொன்னது விவகாரம் வைத்தியம் இதுகள்தவிர மற்ற எல்லாப்பட்டங்களுக்கும் பொதுவாய் வைத்துக் கொள்ளலாம்.

மேல்கண்ட தோஷங்கள் இங்கிலீஷ் வித்தையிலுள்ளவையாக நாம் சொல்லவில்லை. நமக்கு கற்றுக்கொடுக்கும் முறையிலிருந்தும் நாம் கற்றுக்கொள்ளும் விதத்திலிருந்தும் ஏற்படுகின்றன. நமக்கு எல்லாம் தெரிகிறதாக பாவனை. ஆனால் ஒன்றும் தெரிகிறதில்லை. எல்லாவற்றிலும் சிறிது சிறிது கோடி காண்பிக்கப்படுகிறது. ஆனால் ஒன்றிலும் பூர்ணஞானமில்லை. அடியும் தெரிகிறதில்லை துனியும் தெரிகிறதில்லை. ஆகையால்தான் அதை நாம் சொந்தமாக்கிக் கொண்டு மேலும் சிந்தனை செய்து விருத்திசெய்ய சக்தியற்றவர்களாயிருக்கிறோம். இதர தேசங்களில் ஸைன்ஸ் பயிர்ச்சியினால் சிந்தனைசெய்து அநேகர் ஜனங்களுக்கு உபயோகப்படக் கூடிய அரிய பல யந்திரங்களையும் சாமான்களையும் கண்டுபிடிக்கிறார்கள். நமக்கு ஷே சாஸ்திரத்தை கற்பித்துவரும் பயன் நாம் பள்ளிக்

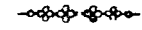
கூடத்தில் ஏதோ சில கண்ணாடி சாமான்களிருப்பதை வேடிக்கை செய்து உடையப் பார்க்கலாமென்ற சந்தோஷத்தைத் தவிர வேறென்றுமில்லை. அதில் தேர்ச்சியடைந்த நமது நிபுணர்களும் செடி கொடிகளுக்கு உயிரிருக்கிறதாக ஸைன்ஸ் மூலம் ருஜுப் படுத்துகிற ஸ்திதியிலிருந்து களிப்படைந்து வருகிறார்கள்.

இந்த மாதிரி நாம் கற்றுவரும் ஒவ்வொரு விஷயமும் பூர்ணமாயும் நிஸ்ஸந்தேகமாயு மிராததால் நமக்கு அது ஒரு பிறையோ ஜனத்துக்கும் காரணமாகிறதில்லை.

(தொடரும்)

டி. வி. பாலசுப்பிரமணிய சாஸ்திரியன்,
எம். எ. எம். எஸ்.

ஸ்ரீயுத சித்தராஞ்சன தாஸர்.

(18-ம் பக்கத்தொடர்ச்சி)

இவ்வாறு இருக்கும் சமயத்தில் இங்கிலாந்தில் ஒரு சம்பவம் உண்டாயிற்று. இந்திய மாப்பெருங்கிழவரெனப் பட்டமடைந்த தாதாபாய் நௌரோஜி இங்கிலாந்திலுள்ள பார்லிமெண்டில் தான் பிரதி நிதியாக வேனுமென்று ஏற்பாடுகள் செய்தார். இக்காலத்தில் இந்தியாவில் ஒரு முனிசிபாலிட்டிக்கோ அல்லது சட்டசபைக்கோ ஒரு இந்தியன் போவதற்கு ஏற்பாடுசெய்வது நாம் அறிந்திருக்கிறோம். நமது வோட்டர்கள் முக்காலே மூணுவிசம் பேர்களுக்கு தாங்களே வோட்டர்களாவென்பதே தெரியாது. தெரிந்த சிலர்கள் தெரியாதபலர்களை கூட்டிவந்து தனக்கு வேண்டியவருக்கு வோட்டு கொடுக்குமாறு செய்யச்சொல்வதை நாம் கண்டிருக்கிறோம். அல்லது கொஞ்சம் அகடவிகடசாமர்த்தியன் யாரையேனும் கூட்டிவந்து பயத்தாலும் நயத்தாலும் வஞ்சனைபாலும் ஓட்டுகள் ஒருவர் அடையுமாறு செய்துவரவும் கண்டிருக்கிறோம். அல்லது ஒரு பெரிய ஜமீன்தார் அல்லது பணக்காரர் அறிமுகம்பெற்று அவரது கருணையால் பலவோட்டுகளை சம்பாதிப்பதையும் பார்த்திருக்கிறோம். அவ்வளவு வோட்டர்களும் இவரை நாம் சபைக்கு

அனுப்புமாறு லாயக்குள்ளவர யில்லையா என்று கவனிக்கக்கூடத் தெரியாது. பொதுவாய் விவரம் தெரிந்த ஓட்டர்களுக்குக்கூட லாயக்கு என்பதை எதற்குக் கவனிக்கவேண்டுமென்றும், இவர் அச்சபைக்கு சென்றால் இவர் என்னசெய்யக்கூடும் என்றும், இவரும் கும்பலோடு கோவிர்தா போடுகிறவர்தானென்றும், ராம னாண்டால் என்ன ராவணன் ஆண்டால் என்னவென்றும், எண்ணங்களிருக்கின்றன. அப்படியே யோக்கியதையுள்ள ஒருவர் சபைக்குபோனால், சிர்வாணதேசத்தில் கோவணம் பூண்ட பைத்தியக் காரர் போலிருந்து தன் தனிநிலைமையறிந்து, பட்டங்களுக்காசைப் பட்டு தன்னை நியமனம்செய்த ஜனங்களைச் சிறிதும் கவனியாமல் இருந்து வருவது சகஜம்.

ஆயினும் இங்கிலாந்திலே ஓட்டுக்கொடுப்பவர்கள் எல்லாரும் சமாசாரம் தெரிந்தவர்கள். சபைகளுக்கு தாங்கள் தேர்ந்தெடுப்பவர் தங்கள் கருத்தின்படி நடந்து வராவிட்டால் அவர்களைக்கண்டனம் செய்வார்கள். இன்னும் சபைக்குப்போவதற்கு ஓட்டுகள் அவர் கேட்குங்காலத்தில், இன்னின்ன குறைகளைத்தீர்க்க என்னென்ன செய்யப்போவீர் என்றும் கேட்பார்கள். இவைகளுக்கு தகுந்தபடி சொல்லி ஓட்டுக்கள் சம்பாதிக்கவேண்டும். இவைகள் சாதாரணமாய் ஒரு ஆங்கில சபை நாடுபவனுக்கே (Candidate) கஷ்டமாயிருக்கும். அப்படியிருக்கையில் தாதாபாய் நௌரோஜி ஆங்கிலேயராக வில்லாமலும் இந்தியராயும் இருந்துகொண்டு அவ்வாங்கிலேய ஓட்டர்களின் ஓட்டைக்கேட்பது எவ்வளவு கஷ்டமாயிருக்கும்! இதற்குமுன் ஓர் தடவை இத்தாதாபாய் நௌரோஜி பார்லிமெண்டு சபைக்கு மெம்பராகவேண்டி நின்று தோல்வியடைந்தவர். இங்கிலாந்திலுள்ள பின்ஸ்பெரி (Finsbury) என்ற பாகத்துக்கு இவர் நின்றார். இவருக்கு ஜயம் உண்டாக பல்லோர்கள் சகாயம் வேண்டும். இவரது குணங்களையும் இவர் அங்கு நியமனமானால் இன்னின்ன காரியம் இன்னின்ன கருத்துடன் செய்யப் போகிறாரென்று ஓட்டர்களுக்குச்சொல்லவும் ஓட்டர்களைச்சேர்த்து ஓட்டுசெய்யும் இடத்துக்கு சேர்ப்பிக்கவும் பல ஆங்கிலர்களும் உதவிபுரிந்தார். அப்போது நமது சித்தராஞ்சன தாஸரும் பல பொதுக்கூட்டங்கள் சேர்ப்பித்து உபயோகித்து தாதாபாய்

நௌரோஜிக்கு உழைத்தார். பார்லிமெண்டில் பிரதிநிதிஸ்தானம் நௌரோஜிக்குக்கிடைத்தது. தாதாபாயும் சித்தராஞ்சனதாஸர் செய்த உதவிக்கும் எடுத்துக்கொண்ட ஸ்ரமத்துக்கும் நன்மொழிகள் கூறி ஆசீர்வாதம் செய்தார். சித்தராஞ்சன தாஸருக்கும் தாதாபாயின் வெற்றியின் மூலம் உவகை மேலிட்டது.

பிறகு சித்தராஞ்சனர் பாரிஸ்டர் பரிசுஷியில்தேறி இந்தியாவந்து சேர்ந்தார். இந்தியாவிலுள்ள பலதேசபக்தர்கள் இவரைக் கொண்டாடினார்கள். கல்கத்தா ஹைக்கோர்ட்டில் வக்கீல் உத்தியோகம் செய்ய ஏற்பாடுகள் செய்தார். தனது தகப்பனர் ஓர் இன்ஸால்வெண்டு என்று ஆனவிஷயமாகவும், எவ்விதமிருப்பினும் தான் ஒரு இன்ஸால்வெண்டின் மகன்தானென்பென்றும், எண்ணி எண்ணி மனத்துயர்வுற்றார். யார் யார் தனது தந்தைக்கு கடன் கொடுத்தார்களோ அவர்களெல்லாருக்கும் எப்படியாவது கடனும் வட்டியும் சேர்த்துக் கொடுத்துவிடவேண்டுமென்று கருத்துக்கொண்டார். இவ்வெண்ணத்தாலேதான் அவர் தனது தந்தையின் ருணம் தீரும்வரை பொதுவிஷயத்தில் தலையிடவில்லை. இக்கவலையே இவருக்கு இருந்தது. பாரிஸ்டராக இருந்த ஆதிகாலத்தில் இவருக்குத்தகுந்தபடியான வரும்படி இல்லை. எப்போதும் வக்கீல்கள் தாங்களிருக்கும் ஊர்களில் பணவரும்படி வராவிட்டால் வெளியூர்களுக்குப் (Moffussil) போய் பணம் சம்பாதிப்பதை நாம் பார்த்திருக்கிறோம். அதுபோல இவரும் வெளியூர் கேசுகளுக்கே அதிகமாய்ப்போய் திரவியம் சம்பாதித்தார். பணம் சம்பாதித்து ருணம் தீர்க்கும் எண்ணத்திலே ஈடுபட்டிருந்தார்.

(தொடரும்)

ஒரு தமிழன்.

ஒளடதம்.

—❧—

ஒளடதம் என்றால் தக்கமருந்து என்பது பொருளாகும். ஒரு வன் வியாதியாயிருக்கையில் அவனுக்கு 'ஒளடதம்' கொடுக்க வேண்டும் என்றால் அவ்வியாதிக்குத்தகுந்த மருந்து அளிக்க

வேண்டுமென்று இஷ்டப்படிசெய்யக்கூடாது. சிலர் ஓளடதம் எனில் 'மருந்து' என்கின்றார்கள். அது தவறு. இவ்விடத்தில் நாம் கூறப்போகும் ஓளடதம் பிறவி என்னும் வியாதியிலிருந்து நிவர்த்தி என்னும் சௌக்யத்தை அடைவதற்கு மருந்தாகும்.

இவ்விடத்தில்,

புல்லாகிப் பூடாய்ப்புழுவாய் மரமாகிப்
பல்விருகமாகிப் பறவையாய்ப் பாம்பாகி
கல்லாய் மனிதராய்ப் பேயாய்க் கணங்களாய்
வல்லகராகி முனிவராய்த் தேவராய்ச்
செல்லா அநின்ற வித்தாவாச்சங்கமத்து
செல்லாப் பிறப்பும் பிறந்தினைத்தே நெம்பெருமான்

என்று மாணிக்க வாசகாருளியது கவனிக்கத்தக்கது.

இம்மாதிரியாக புல்லிலிருந்து.....கடைசியில் மனிதராகிய நாம் இன்னும் சரியானவழியை யடையவில்லை. அரிவாஸிருந்தா லல்லவோ பழுத்தைப்பறிக்கலாம். அலக்கிருந்து யாது பிரயோ ஜனம்? நம்மை உண்டாக்கியதும் இப்பொஞ்சம்—நம்மையழிப்பது மிப்பொஞ்சம். நமக்கு இவ்வுலகிலுள்ள ஒவ்வொன்றும் அதியற்புத மான பொருள்களே. சாதாரணமாக வீதியில் பேசிக்கொண்டு செல்லுகையில் ஒருவன்பட்டாடைகள் கட்டிக்கொண்டு செல்வதை நோக்கியதே, "ஆ! இவன் எவ்வளவு ஐவேஜுக்காரனாய்யா?" என்கிறோம். இம்மாதிரி பொன்மண்ணாசைகளும், பருவத்திற் பெண்ணாசையும் சேர்ந்து நம்மையே கெடுத்து விடுகிறது. நாம் ஏன் இந்த அநித்யப்பொருள்களை நாடவேண்டும்? நாம் பிறந்தது போலவே போகிறோம். ஆனால் மற்றொன்று; அதாவது 'இனம் இனத்துடன்சேரும்' என்றபடி இந்தசரீரமே அநித்யப்பொருளா தலால் இது இப்பொஞ்சத்தை நாடுகிறது. அதற்கு நாம் இடம் அளித்தற் பிசகு.

ஏனெனில் நம்மை நிழல் தொடர்வதுபோல், ஆன்மா வாகிய சத்து, அசித்தாகிய தேகத்தைவிட்டு பிரிந்தவுடன் நாம் செய்த கர்மங்களாகிய பாவ புண்ணியங்கள் நம்மைத் தொடர்கின்றன. ஆதலால் நாம் கர்மாதுஷ்டானங்களில் ஜாக்ரதையாக இருக்க

வேண்டும். இப்படிப்பட்ட கர்மத்தைப்பற்றி நாம் சற்று ஆராய் வோம்.

கர்மம் எனில் மனிதன் செய்யும் செய்கையெல்லாம் எனச் சொல்லலாம். கர்மம் இரண்டு விதப்படும். அவை நற்கருமாக் கள். திக்கருமாக்கள். ஒருவன் செய்யுங்கருத்திற் கேற்றபடி பொறுத்து பலன் சித்தியாகும். உடனே சித்தியாகிவிடாது. பள்ளிக்கூடத்தில் வைத்தவுடனே பிள்ளை எம். எ., (M.A.)பரீட்சை தேரிவிடமுடியுமோ? அதுபோலவே கர்மபலனும். ஆனால் சிலர் நம்மைக்கேட்கிறார்கள். "ஏன் ஒருவன் தானதருமங்களை செய்கிறான். அவன் செய்த இரண்டுவருஷத்தில் பெரிய உத்தியோகத் திலோ அல்லது வேறு ஏதோ ஒரு உயர்ந்தஸ்தானத்திற்கேறி விடுகிறானே. அது அவன் செய்த தானதருமங்களின் பலன்தானே" என்றதாகும். ஆனால் அன்னவர்கள் சற்று ஆராய்ந்து பார்ப்பின் உண்மையைதாமே யறிந்து கொள்வார்கள். அதாவது:—அவன் செய்த தானதருமங்களுக்கப்பலன் ஏற்காது. அவன் முற்பிறப்பிற் செய்த கர்மங்களின்படி 'தானதருமம்' செய்ய எண்ணமும் வல்லமையும் அச்சர்வேச்வர னருளினார். அவன் உயர்தரப்பதவி யடைந்ததன் காரணம், அம்முற்பிறப்பிலேயே செய்த வேறொரு நற்கருமத்தின் பலனாகும்.

இனி ஒருவன் நற்கருமாச் செய்தால் அதற்குகந்த நற்பலனும், திக்கருமாச் செய்தால் அதற்குகந்த பலனும் கிட்டும். நாம் நற்கருமாதான் செய்யவேண்டும், திக்கருமா செய்யக்கூடாது; திக்கருமாதான் செய்யவேண்டும் நற்கருமஞ் செய்யக்கூடாது என்ற விதி கிடையாது. "நீ நற்கருமாவைச்செய்; அதற்குகந்த நற்பலனை நீ யடைவாய், நீ திக்கருமாவைச்செய்; அதற்குகந்த தீப்பலனை நீ யடைவாய்" என்றேஸம்ருதிகள் கூறுகின்றன. ஆனால் நாம் "தீப்பலனை" விரும்புவோமா? அல்லது நற்பலனை இச்சிப்போமா? எனில் உலகத்தில் எறும்புமுதல் ஏக சக்ராதிபதி வரையுள்ள யாவரும் நன்மை நாடுவதேவிர்த்து தீமை நாடவிரும்பார். ஆதலால், "நீ நற்கருமைத்தைச்செய்" என் ஆன்றோர் கூறுகிறார்கள். ஆனால் ஒருவன் திக்கருமத்தை செய்துவிட்டு "எனக்கு நற்பலன்

கிட்டவில்லை” என்று கூறினால் அது என்னபலனாகும். எட்டி விதை போட்டு மதுரமானமாங்கனி வேண்டுமென்றால் அது எங்கனங்கிட்டும். ஒருக்காலுங்கிட்டாது. இதை பொப்புடையதே கர்மம்.

ஒரு மரம் வளர்ந்தபின் அதன் பழம் உற்பத்தியாகும் வரை அதுவளர்ந்தபின், அதுவழியே, அதன் பழத்திலுள்ள விதைவீழ்ந்து செடியாகி மாமாகிப் பட்டுப்போய் அதன் விதை பிறகு மரத்திற்கேதுவாயிருக்கிறது. அதுபோல் நாம் செய்யும் கர்மாக்கள் மறு ஜென்மங்களுக்கு வித்தாகின்றன. அப்படியானால் ஜென்மமான இருட்கடலிலிருந்து கரையேறுவதெப்படியெனில், நற்கருமாக் களையே செய்துவரின் அதற்கு இணையற்ற பலனை கரையாகிய மோகஷத்தை யடையலாம். ஒருவர் வினவுகிறார்; “நீர்சொன்னவை சரிகான். ஒருவன் ஒருஜென்மத்தில் தீக்கருமாக்களையே செய்கிறான். அம்மாதிரி செய்யும்படியான கர்மத்தை அவன் முற்பிறவியில் செய்துள்ளான். இம்மாதிரி இவன் தீக்கருமாக்களைச் செய்து வருவதில் மறுபிறவியில் அதற்கேற்ற தீப்பலனை அடைகிறான் (என்று நீரே கூறுகிறீர்). இப்படியாக இவன் தீக்கருமாக்களையே செய்துவரின் இவனுக்கு எப்பொழுது நற்கருமா செய்யத்தோன்றும், எப்படி கரையேறுவான்” என்கிறார்.

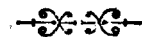
நண்பர்களே! இம்மாய்ப்பஞ்சத்தை சிருஷ்டித்த ஈசுவரன் இம்மாதிரியான செய்கைகளுக்கு வழி செய்யாதிருப்பாரா! அதற்கு ஸ்ரீ கிருஷ்ணபகவான், “நான்குவருணத்தாருக்கும் ‘கடமை’ என்று ஒன்று ஏற்பட்டிருக்கிறது. அந்தக்கடமை மஹாபாதகமாக விருந்தாலும் அவன் அதை நிறைவேற்றினால் ஒருவரு மடையமுடியாத பேரின்பவீடை யடைகிறான். அதலால் ஏ! ஆர்ச்சன! உனது விரோதிகள் சகோதரர்களாயிருந்தாலும் சரி. குருமார்களாயிருந்தாலும் சரி. தாய்தந்தையராயிருந்தாலும் சரி. நீ யுத்தம் செய்ய வேண்டியதுன்கடமை ஆதலால் ஏ தனஞ்ஜய! நீவிசனப்படாது யுத்தஞ் செய்” என்று கீதையிற் கூறுகிறார். ஆதலால் அவரவர் கடமைமையைச் செய்தால் எப்பேர்ப்பட்ட தீக்கருமத்தைச் செய்தாலும் அவன் முத்தியை யடைவது நிச்சயம். அதலால் இதி லிருந்து கடமை மிக்க அவசியமாகிறது.

ஒருவன் “ஆன்ம சுத்தம்” ஆகவேண்டுமெனில் தான் சுத்தமாயிருத்தல்வேண்டும் மற்ரென்று “ஆன்மாவிற்கு அசுத்தமே கிடையாது. ஒருகண்ணாடி யிருக்கிறது. அந்தக் கண்ணாடிமேற் றாசுபடிந்திருந்தால் உண்மையிற் கண்ணாடி பொட்டைக்கண் ணாடியா? அல்ல! “ஆன்மா” மகாபரிசுத்தமானது. அதன்மேற் கண்ணாடிமேற் றாசுபடிந்திருப்பதுபோல் மனம் அசுத்தமாகப்படிந் துள்ளது. ஒருவனுக்கு மனம் பரிசுத்தமாகவேண்டுமெனில் அந் தஸ்தாலம் பரிசுத்தமாயிருக்கவேண்டும். இதற்காகவே ஸ்நானவிதி ஏற்பட்டிருக்கிறது. ஆன்றோர் வீணாக ஒன்றையும் விதிக்கவில்லை. உலகத்திலுள்ளயாவும் உத்தமமானதே. ஒருவன் தேகம் பரிசுத்த மாயிருந்தால் ‘மனம்’ சுத்தமாக இருக்கும். ஆதலால் தேகசுத் தமும் மனோ சுத்தமும் “ஆன்மசுத்தத்தை” யளிக்கிறது. தேக சுத்தமிருந்தால் மட்டும் போதாது. தேகமனோசுத்தம்வேண் டும். “மனோசுத்தம்” மட்டு மிருந்தாற் போதாது. அதலால் “தேக மனோபயிற்சி” யாவர்க்குமவச்யம். முடிவாக - “ஆன்மா” பா மான்மா” வோடைக்கயாவது கடினம். நானும் அவனும் ஒன்றே என்றிருப்பவர் உலகம் மாயை, அநித்யமானது என்றறந்து உலகப் பற்றை விட்டகன்றிருப்பார். அதலால் இந்த பிறவிக்கு ஓளாதம் “தேகமனோசுத்தம்.” மற்றும் எல்லாம் ஒன்றென இருப்பதே ஞானிகளாகும், அவர்களுக்கு மாயாவஸ்துவே கிடையாது (அதாவது அநித்தியமான மாயப்பஞ்சத்தை விட்டகன்றிருப்பார்). அவர்கள் “கானலில் தோன்றும் சலம்போலவும், கிளிஞ்சலிறேறென்றும் வெள்ளிபோலவும், கண்ணாடியிற் காணப்படும் நகரம்போலவும், ஆகாயத்தில்தோன்றும் நீலம்போலவும், கயிற்தில் புலப்படும் அரவம் போலவும், கட்டையிற்காணப்படும் மணிதன் போலவும் நாம ரூபமான இப்பஞ்சம் முழுமையும் அசுத்தியமே. ஞானசொருப மான பிரம்மம் ஒன்றுமேமெய்” எனவிரூப்பார்.

“நானுமில்லை நீயுமில்லை யாருமில்லை யானதே” என்று அருண கிரி நாதர் அருளியபடி, தன்மையாகிய நானுமில்லை முன்னிலையாகிய நீயுமில்லை, என்னைத்தானாக்கிக்கொண்டு, தான்தானாக எங்கும் பிர காசித்துக்கொண்டிருக்கும் சச்சிதானந்த சொரூபம் ஒன்றே யுள் ளது என்றபடிக்கும்.

அறிவிப்பு.

சந்தா நேயர்கள் அவசியம் கவனித்தல்!

சந்தாதாரர்கள் தங்களுக்கு வரும் சஞ்சிகையில் விலாசத்தின் வலப்பக்கத்து மேற்கோடியில் குறிப்பிட்டிருக்கும் சந்தா நெம்பரை அவசியம் குறித்துக்கொள்ளவும். (ரிஜிஸ்டர்ட் நம்பரால்.)

விஷயதானம்புரியும் நண்பர்கள் தாங்கள் அனுப்பும் விஷயத்தை சுத்தமான காசித்தத்தில் அரைஷீட்டில் (கால் பேபர் கூடாது) ஒருபக்கத்தில் தெளிவாய் எளிய நடையில் எழுதவேண்டும். விஷயம் மூன்று பேர்களுக்குக் குறையாதிருக்கவேண்டும். அவை பொது நலமாயும் ராஜாங்கத்திற்கு விரோதமில்லாதவைகளாய் இருக்கவேண்டும். அவைகள் சொந்தமாயும், வேறு துண்டுகளிலிருந்து எடுத்து எழுதினால் இன்னவற்றிலிருந்து எடுத்து எழுதப்பட்டது, என்றும் எழுதவேண்டும். அவசியம் அவைகள் பிரசுரம் செய்யப்படும்.

சந்தாதாரர்கள், சந்தா தொகையை அனுப்பும்பொழுது தங்களது பூரணவிலாசத்தையும் விஷய தானம்புரியும் நண்பர்கள் தங்கள் விலாசத்தினடியில் தங்களது பூரண விலாசத்தையும் எழுதி பெறக்கூக்கறிவிக்க வேண்டும்.

சந்தா நேயர்கள் தாங்கள் எழுதும் கடிதங்களில் தங்களது சந்தா நெம்பரை குறிக்கும்படி கேட்டுக்கொள்ளுகிறோம்.

மத்தியில் சந்தாதாரராகத் சேருபவர்கள் தங்கள் தொகையை மணியார்டர் செய்துவிடவேண்டும். அவர்கள் கூபனில் தங்கள் விலாசத்தை பூரணமாயெழுதி "நாம் ஒரு புதிய நபர்" எனவும் வரையும் படி கேட்டுக்கொள்ளுகிறோம்.

மத்தியில் சேரும் சந்தாதாரர்கட்கு, அவ்வருட ஜனவரியிற் முதற்கணக்கிடப்பட்டே சஞ்சிகையனுப்பப்படும். அவர்களுக்கு அதுவரையில் வெளிவந்துள்ள சஞ்சிகைகள் சேர்த்து அனுப்பிவிடப்படும்.

சேர்தாற்போல் 5 புதிய சந்தாதாரர்களைச் சேர்க்கும் சந்தா நேயருக்கு ஒரு ரூபாய் விலையுள்ள நாவல் இனமாக அனுப்பப்படும். அங்கனம் சேர்ப்பவர் அவ்வைவரையும் தவிர வேறு ஒருவராயிருக்கவேண்டும்.

புண்பகாலம் விசேஷங்கள்.	யோகம்.	நஷத்திரம்.	திதி.	புண்பகாலம் விசேஷங்கள்.
திதிவயம். சர்வ வகாத்தி, மத்வகாத்தி, சரிநான். சனிப்பிரதோஷம் ஆரம்பம், சிவாலயங் களில் மஹாதம், ஆகிடுகசுவர் ரதம். நரலிம்ம ஜயந்தி, திருவல்லிக்கணி பார்த் தசராதி உத்சவம், சிவா-ளில் சித்ராதிர் தம் முதலியன. வம்பத் கொளர், செனாசித்திரா பருவம். திருவையாரு சப்தஸ்தான உத்சவம். காஞ்சிசேசபேசுவர தீர்த்தம், சனிவாரம் [ஹஸ் 3-வக். பொன்னேறி சந்திப்பு உத்சவம்.	27-40 20-40 13-37 6-12 52-24 50 56 43-30 36-27 31-0 23-54 18-40 14-48 10-53 8-19 7-4 6-36 6-58 9-21	மக பூர உத் ஆஸ் சித் சுவா விசா அது கேட் மூல பூரா உத் சிர அவி சத் பூரட் உத்ர ரேவ	24-46 21-38 18-0 14-5 10-3 75-58 2-31 56-40 57-28 54-28 53-43 54-4 55-40 58-31 60-0 2-37 7-44 13-38 19-56	விரு துரு வியா அரி வச் சித் விதி வரி பரி சுவ சித் சா சப சப பீரா மா வை வித் பிரி
ரவி செவ் புத சுக் சே 10-மீன-சுக் 15-மீன-புத ராசு சனி				

PRINTED BY SODEN AND CO., FOR K. JAGADISAN, B.A. EDITOR AND PUBLISHER, MADRAS.

8. கடிதங்களை சஞ்சிகையில் பிரசுரிப்பது பத்திராதிபரை பொறுத்ததாகும். பிரசுரிக்கப்படவேண்டிய கடிதங்கள் சந்தேகமன்னியில் பிரசுரிக்கப்படும். சந்தேகம் தெளிவிக்கப்படவேண்டிய கடிதங்கள், அவர்கள் சந்தேகம் பொதுவாய் ஏற்படக்கூடியதாயிருந்தாலொழிய சஞ்சிகையில் பிரசுரஞ் செய்யப்படமாட்டா.
9. எந்தச் சந்தானேயருக்கேனுஞ் சஞ்சிகைவந்து சேரவிட்டால் அவர்கள் அந்த மாதம் 15 தேதிவரைப் பொறுத்துப்பார்த்து வராவில், பிற்பாடு அதே தமிழ் மாத முடிவிற்குள் எங்களுக்கு அறிவித்துப் பெற்றுக்கொள்ளவேண்டும். பிறகு அறிவிப்போர் கிரய மனுப்பிப் பெற்றுக்கொள்ளவேண்டும்.
10. இரண்டு மூன்று பேர்க்குச் சேர்த்துப் பணம் அனுப்புவோர்கள் கூபனில் எல்லா விலாசத்தையும் தெளிவாய் வரையும்படி கேட்டுக்கொள்ளுகிறோம் அல்லது ஒரே விலாசத்தை அறிவித்தால் அதற்கு அனுப்பிவிடுகின்றோம் பத்திராதிபர்.

லோகோபகாரி.

ஆசிரியர். பரலி--ச. நெல்லை யப்ப பிள்ளை.

நல்ல வாரப் பத்திரிகையை விரும்பு கிறீர் களா?

சுய ராஜ்யத்தை விரும்பு கிறீர் களா?

இன்பமான பொழுது போக்கை விரும்பு கிறீர் களா?

புத்தியுமாயும் புதிய ஊக்கத்தையும் விரும்பு கிறீர் களா?

சிறந்த செந்தமிழ்ப் பாடல்களை விரும்பு கிறீர் களா?

தேசச் செய்திகளை அறிய விரும்பு கிறீர் களா?

வேதாந்தம் படிக்க விரும்பு கிறீர் களா?

உலக விநோதங்களை அறிய விரும்பு கிறீர் களா?

அவ்வாறானால், லோகோபகாரிக்கு உடனே சந்தாதாரர் ஆகச் சேருங்கள். வருஷ சந்தா ரூபாய் நானூ. மாதிரிப் பிரதி இனம்.

காரியஸ்தர்,

“லோகோபகாரி,” சென்னை.

வேதங்கள் தமிழில்.

இன்னொரு நூறு காப்பிகள் குறைந்த விலைக்குக்கொடுக்கிறோம்.

ரித்வேதத்துக்கும் யஜுர் வேதத்துக்கும் பயின்று புத்தகங்களாக ரூ. 30. மாத ஸ்கைக்களாக ரூ. 25. முன் பணமனுப்பவேண்டும்.

சிவத்தியாந்த மஹர்ஷி,

மானேஜர், வேதபீரோ, 31-32, பார்வீதி, ரங்கோன்.

தேசானுகூலன்.

இஃதொரு சிறந்த தமிழ்ப்பத்திரிகை வாரம் இருமுறை பிணங்கினின்று தேசிய ராசியவிஷயங்களுடன் வெளிவருவது. இதன் அருமை பெருமை அவசியம் முதலியவற்றை வாங்கிப்படித்தறிந்து கொள்ளவேண்டுமென்று எழுத வியலாது.

சந்தா விபரம்.

உள்ளூர் வெளியூர்க்கு வருஷம் 1-க்கு நிங்கி \$ 10 0 0

அல்லது ரூபாய் 15 0 0

6-மீக்கு நிங்கி \$ 5 5 0

அல்லது ரூபாய் 5 0 0

மானேஜர் தேசானுகூலன், பிறுங்கு.

“கிலாபத்” இனம்!!

இஸ்லாம் மார்க்க உண்மைகளையும் ராஜீய தேசிய விஷயங்களையும் தன்னுட்கொண்டு ராயல் 8 பக்கங்கொண்ட பெரிய ஸைவில் ஒவ்வொரு சஞ்சிகையும் 48 பக்கங்களுடன் நல்ல உயர்தா கிளேஸ் காயித்தத்தில் மிக நேர்த்தியாகச்செந்தமிழில் அச்சிடப்பட்டு ஒவ்வொரு மாதம் முதல் தேதியிலும் வெளியாகும் “தாருல் இஸ்லாம்” என்னும் இச்செந்தமிழ் மாதப் பத்திரிகைக்கு 1923-ல் சந்தாதாரராகச்சேரும் ஒவ்வொரு புதிய நண்பருக்கும் ஒவ்வொரு கிலாபத் புஸ்தகம் இலுமாகக்கொடுக்கப்படும். கொஞ்சம் பிரதிகளே யிருக்கின்றன. முந்துங்கள்! முந்துங்கள்!!

வருஷ சந்தா ரூபா. 3 0 0

அயல் நாடுகளுக்கு ரூபா. 4 0 0

மானேஜர்,

“தாருல் இஸ்லாம்” ஆபீசு, நாச்சியார்கோவில்.

“கதாரஞ்சனி”

நாவல்நிறைந்த மாதசஞ்சிகை.

1922-ம் ஓஸ் ஜனவரியி் முதல் நடைபெறுகிறது. இதில் இனிய தமிழ் நாவல்களே வெளிவரும். இப்போது மிக அற்புத நாவல் எழுதப்பட்டுவருகிறது. ஓசுசந்தா ரூபா 1-4-0; வெளி நாட்டிற்கு ரூபா 2; தனி காப்பி 0-2-6.

ராஜலக்ஷ்மி 0 10 0 மதனசிங்கர் 0 8 0

கனகாங்கி 2 0 0 பூபாலன் 1 12 0

சரித்திர சந்திரிகை 0 12 0 பத்மனாபன் 0 14 0

இராஜாம்பாள் 0 12 0 திலோத்தமை 0 8 0

தசகுமாரன் 0 6 0 நீலரோகை 1 0 0

இதர நாவல்களும் கிடைக்கும்.

புரீவாணி விலாச லைப்ரரி,

79. சுப்பராய செட்டி. தேரு, திருப்பாதிரிப்புலியூர்.

சுதந்திரன்.

பிரதி பானுவாரந்தோறும்

வேளிவரும் ஓர் தமிழ் பத்திரிகை.

சென்ற 7ஆம் காலமாய் நம் நாட்டு முன்னேற்றத்திற்கு அடிப்படியான விவசாயம், கைத்தொழில், வியாபாரம் முதலிய செல்வ விருத்திக்கான விஷயங்களும், மனிதர்களுக்கும், கால்நடைகளுக்கும் அவசியமான சுகாதாரம், நோய் பரிகாரம், மதுவிலக்கு முதலிய வியாசங்களுடன் வெளிவந்துகொண்டிருந்த “வந்திக் கித்திரன்” தக்கால் போக்கை யனுசரித்து 23-4-22 முதல் “சுதந்திரன்” யென்னும் பெயருடன், இராஜ்ய விஷயங்கள், மகாநாடு அவர்களின் உபதேசம், இந்தியர் முன்னேற்ற மார்க்க விவரங்கள் முதலிய விஷயங்களுடன் வெளிவருகின்றது. சுயராஜ்ய மடைய விரும்புவோர் ஒவ்வொருவரும் இப்பத்திரிகையை வாங்கிவாங்கிப் படித்து சகோதர, சகோதரி யாவரும் சுயராஜ்ய மடைந்து சகஜங்களாக வேண்டும்.

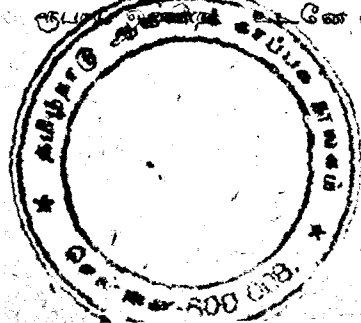
வருஷ சந்தா இத்தியாவிற்கு ரூ. 6—2—0

**சுதந்திரன் ஆபீஸ்,
தஞ்சாவூர்.**

உனக்கு வேண்டியதும், நீ பார்க்க வேண்டுமென்று அநேக நாள் தேடிய சாஸ்திரம் இதுவே.

சரீர மர்ம சாஸ்திரம்.

தமிழ் பானவாயில் இவ்வளவு பூர்ணமான இரகசிய சாஸ்திரம் இதுவரையில் எவராலும் பகிரங்கமாக வெளியிடவில்லை. பலவருஷங்கள் பாடுபட்டு, பலகிரந்தங்களை ஆராய்ந்துணர்ந்து வெகு பொருட் செலவில் தயார் செய்யப்பட்டுள்ளது. இதில் சரீர அமைப்பு சுகாதார சாஸ்திரம், மருத்துவ சாஸ்திரம், சிகு உற்பத்தி, சிகு பரிபாலனம், தாது நஷ்டம், ஸ்திரீ, புருஷர்களுக்கு உண்டாகும் வியாதிகளும், அதைபோக்க தக்க சிகிச்சைகளும், விவாகமானவர்களுக்கும், இனிமேல் விவாகம் செய்து கொள்ளும் ஸ்திரீ புருஷர்கள் தெரிந்துகொள்ளவேண்டிய இல்லற இன்ப ரகசியங்களுடன் உயர்ந்த கிளேஸ் கடிதத்திலே 50. படங்களுடன் அச்சிடப்பட்டது. விலை ரூபாய் 1—0—0 கொஞ்சம் காப்பிசனே அச்சிடுவதால் இது சீக்கிரம் செலவாய்விடும். பிறகு கிடைப்பதரிது. விலை ரூபாய் 1—0—0 என எழுதுங்கள்.

மாணேஜர்:—
மாணிக்க விலாசம்பிரேஸ்,
அருணாஜல முதலி வீதி,
சவுகார் பேட்டை, மதராஸ்,

**அத்திரியின் அபூர்வ ஆயுர்வேத
ஒளவுதங்கள்**

குணமில்வாவிடில் விலையை வாப்ஸ் செய்யப்படும்.

இம்மருந்துகள் கல்கத்தாவில் டாக்டர் ருப்தாவால் தயாரிக்கப்பட்டன.

(1) “அற்புதமெழுது” எவ்வகை மூலம், சொறிகள், பெளந்தரம், கட்டிகள், மேகப்பத்துகள், கெட்டிச்சிக்குள் உண்டான புண்கள், ரணங்கள் வகைபற்றவை ஆப்ரோஷன் இல்லாமலே எவ்வுத்தமாகும். புட்டி 1-க்கு விலை ரூ. 1-12-0.

(2) “அமிர்த டானிக்” ஆண், பெண் வாலிபர், வயோதிகர் யாவரும் உபயோகிக்கலாம். இரத்தக்குறைவு, அசுத்த ரத்தம், பலகீனம், கை கால் அசதி, தேகமெலிவு, நீர்த்தாரை எரிச்சல், தாது புஷ்டிக்குறைவு, அஜீரணம், மலச்சிக்கல், பித்தருன்மம், பித்தவாயு, வியாபகச்சக்தியின்மை, முதலிய வியாதிகளைக் கண்டித்து, நரம்புகளுக்கு வலுவை கொடுத்து, தாது புஷ்டியளித்து இரத்த விரத்தியையுண்டாக்கும். 8 அவுன்ஸ் பெரிய புட்டி 1-க்கு ரூ. 1-12-0.

(3) “படைலம்ஹாரி” எவ்வகை படைசன், அரைகடிகள், சொறிகள், படர்தாமரை, முதலியவைகளை கண்டிக்கும். புட்டி 1-க்கு விலை அணா 6.

(4) “காது தைலம்” காதுவலி, குத்து, சீழ்வருதல், காதுடைப்பு முதலியவைகளை கண்டிக்கும். புட்டி 1-க்கு அணா 10.

(5) “வலவிலாஸ்” ஹோராயில், மூளைக்கொதிப்பை யடக்கி குளிர்ச்சி செய்தலை முடிக்கும் அழகு அளிக்கும் ஆனந்தலாஸையுள்ளது புட்டி 1-க்கு விலை ரூ. 1-0-0.

(6) “அத்ரி பல்பொடி” சாக்கட்டி இதில் சேர்க்கப்படவில்லை மருந்து மூலிகைகளும் கருவேலம் பட்டை, கல்கார், முதலிய மருந்து சாக்குகளுமே உபயோகிக்கப் பட்டுள்ளது. இதை உபயோகித்தால் பல் வெளுப்பாவதுடன், வாய் நாற்றம், பல் வலி, ரத்தம் வருதல், முதலியவைகளை நிறுத்தி பல்லுக்கு பலத்தை யுண்டாக்கும். டப்பி 1-க்கு அணா 3.

**K. ஜகதீசன் கம்பெனி,
திருவல்லிக்கேணி,
சென்னை.**

பைந்தமிழ்

(ஒரு மாதாந்தரத் தமிழ்ப் பத்திரிகை)

—*—*—*—

அரிய தமிழில் வெகு நல்ல நடையுடனும் சுவையுடனும், எழுதப் பட்ட பல முக்கியமானதும் கல்வி யூட்டக்கடியதுமான விஷயங்கள் நிறைந்துள்ளது. பல பிரபல வித்வான்களும் பண்டிதர்களும் எழுதும் விஷயங்களுள்ளது. தமிழ் காட்டு ஆண் பெண்களுக்கு முற்றிலும் அறிவு ஊட்டுவது. தமிழியானிகளின் வரவேற்புக்குமுற்றிலும் பரத்திரமானது.

உயர்ந்த காயிதத்தில் நன்றாக அச்சிடப்பட்டது. ஒவ்வொரு இவ்வந் தோறும் அடையுமாறு சந்தாவும் வெகு குறைவாக ஏற்படுத்தியிருக்கிறோம்.

சந்தா விகிதம்.

	ரூ	அ.
ஜீவிய சந்தா, இந்தியா பர்மா சிலோன் தேசங்களுக்கு	25	0
அன்னிய தேசங்களுக்கு	35	0
வருஷசந்தா இந்தியா பர்மா சிலோன்	2	8
அன்னிய நாடுகளுக்கு	3	12
தனிச்சஞ்சிகை விலை	0	4

ஒரு வருஷத்திற்குக் குறைந்தசந்தா கிடையாது. ஒவ்வொரு ஊரி லும் ஏஜண்டுகள் சந்தாதார்கள் சேர்ப்பதற்குத்தேவை. மற்ற விபரம் அடி யிற்கண்ட விலாசத்திற்கு எழுதித்தெரிந்து கொள்ளலாம்.

வியாபார விளம்பரத்துக்கு வெகு உரித்தாயது.

விளம்பர விகிதம்.

	ரூ	அ.
ஒருபக்கத்துக்கு ஒருமாதம்	7	0
அரைப்பக்கத்துக்கு ஷே	4	0

அரைப் பக்கத்துக்குக் குறைந்த விளம்பர பிரசாரம் ஏற்றுக்கொள்ளத் தகாது. எப்போதும் பாதித்துகையை முன் பணமாய் அனுப்பவேண்டும். மற்ற பாதியை வி. பி. மூலமாய் வருவிக்கப்படும்.

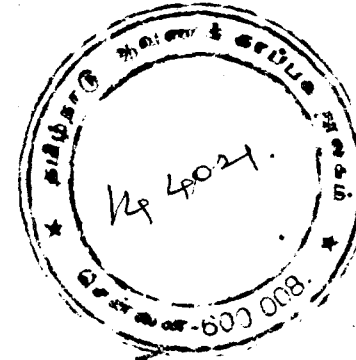
மாதிரி காப்பி இரண்டணு தபால் ஸ்டாம்பு அனுப்புவோர்க்கு அனுப் பப்படும்.

திருவல்லிக்கேணி
சென்னை.

மானேஜர்
“பைந்தமிழ்” ஆபீசு.

PUBLISHED BY K. JAGADISAN B.A., EDITOR, MADRAS.

Printed by Solden & Co., Madras. S.E.

03/11/23
N23.13